

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

1

בפני כב' השופט גד ארנברג, סגן הנשיא
התובע מוהנד ענאתי

נגד

- הנתבעים
1. אהרון טרופ
 2. ראובן טרופ
 3. יהודית טרופ
 4. חנה טרופ
 5. גרשון זקבך
 7. מדינת ישראל

2

3

4

5

6

8

10

12

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

נוכחים:

בא כוח תובע - עו"ד איתי מק והתובע בעצמו

בא כוח נתבעת 7 - עו"ד בינה צמח

בא כוח נתבעים 1 – 5 - עו"ד רחביה פילץ

פרוטוקול

ב"כ הצדדים: אנו מתנגדים לכל עדות שמיעה, עדות סברה או עדות אחרת שאינה קבילה, שינוי חזית או הרחבת חזית, צירוף מסמכים שלא על ידי מי שערך אותם, ועדות שבמומחיות.

התובע מוזהר כדין:

ש.ת. אני חתום על תצהיר וכל האמור בו נכון.

ח.נ.: משיב לשאלות ב"כ הנתבעת 7 :

ש. תאשר שבאירוע נשוא תיק זה העימות בינד לבין הנתבעים היה סביב הבאר

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ת. ההתנגדות שלי לכניסה שלהם היתה לפני שהם הגיעו לבור, לעצם הכניסה לחלקה במיוחד
2 כלפי האבא שנכנס ראשון ואני הסברתי לו שמדובר בחלקה פרטית ואסור לו להכנס .
3 ש. תסכים איתי ששיא העימות היה סביב הבאר
4 ת. גם בהתחלה הוא דחף אותי
5 ש. תאשר שבמהלך האירוע אתה החזקת במקוש
6 ת. נכון, החזקתי במקוש
7 ש. תאשר שהמקוש הועבר מאבא שלך אליך
8 ת. נכון.
9 ש. אתה ואביך חזרתם לעבד את החלקה רק בסביבות 2009
10 ת. כן זה היה בסביבות האירוע בסוף 2008 – 2009, לא רשמתי את התאריך במדויק.
11 ש. בעדות שלך בהליך הפלילי, אתה אמרת שחזרתם ב- 2009
12 ת. אם אמרתי את זה אז זה נכון.
13 ש. תאשר שביום האירוע הקרקע לא היתה מגודרת ולא היה שלט
14 ת. הקרקע היתה מגודרת כל הזמן עם גדר אבן טרסות, השרידים של הבזנטים היו שם על
15 האבנים, היתה רשת שנעקרה אבל היא היתה עדיין במקום
16 ש. מפנה אותך לעדות שלך בביהמ"ש בהליך הפלילי, עמ' 97, שורה 15-..18... ציטוט...
17 ת. מה שהעדתי שם נכון
18 ש. אז אתה מדבר על גדר אבנים לשיטתך, אתה מדבר על המדרגת אבנים שנמצאת לרוחב, לא גידור
19 , לא חסימה
20 ת. גידור של השטח שמפרידה אותה מהסביבה, מי שעובר בשטח רואה שהחלקה יוצאת דופן מכל
21 הסביבה. אני מראה תמונות במחשב, רואים את הגדר ששם עצרתי את האבא כשהוא רצה
22 להיכנס, רואים את הכביש ורואים את הרכב של האבא שעומד על הכביש. התמונות הצבעוניות
23 הוגשו בהליך הפלילי. הגדר הזו קיימת עד היום.
24 ש. אז לא ניתן היה לדעת שמדובר באדמה פרטית
25 ת. בגלל זה ניגשתי לאיש ואמרתי לו שמדובר באדמה פרטית, דיברתי איתו בעברית והוא
26 הבין אותי. בגלל שאין שילוט ניגשתי אליו והסברתי לו.
27 ש. מפנה לסעיף 13 לתצהירך, לשורה האחרונה ציטוט... על אלו הסברים אתה מדבר
28 ת. שאסור לו להכנס ושמדובר בחלקה פרטית, בהמשך הוא הבין, ואז הוא ביקש מסמכים ז"א
29 שהוא הבין שמדובר בחלקה פרטית.
30 ש. אתה הצגת לו את מסמכי הבעלות
31 ת. אני לא צריך להציג ולא הצגתי, אמרתי לו תפנה למשטרה.

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ש. אז אנחנו מדברים על שטח שלא מסומן ולא מוגדר ומדובר באנשים שאומרים לך שהם מגיעים
2 למקום מדי פעם, ואתה אומר להם שזה שטח פרטי ואתה סבור שזה צריך להספיק להם בשביל
3 שיעזבו את השטח
- 4 **ת. מבחינתי, זה דומה למישהו שמגיע לבית שלי ודורש לראות את מסמכי הבעלות שאם לא כן הוא**
5 **יכנס בכח.**
- 6 ש. הם הגיעו לחלקה שאין עליה סימון שאפשר להבין והם מטיילים במקום זמן רב,
7 **ת. אני חושב שהוא היה אמור להסתפק בזה, אם לא היה יכול להתקשר למשטרה והיה אומר להם**
8 **שהוא רוצה לטייל במקום שנראה לו שהוא לא פרטי ומישהו מונע ממנו שיבואו לעזור לו. האירוע**
9 **היה יכול להסתיים אם הוא היה יוצא מהחלקה. ההסברים שלי להם כוונתי שאמרת להם**
10 **שמדובר בשטח פרטי.**
- 11 ש. מה ההבדל בין גרזן, לבין מקוש לבין מעדר
12 **ת. לא יודע. אני משתמש בכלי עבודה וגרזן אינו כלי עבודה בחלקה הזו. אני השתמשתי בדברים**
13 **שהם כלי עבודה, אני לא יודע מה זה גרזן כי אני לא משתמש בו ככלי עבודה. אני יודע שבגרזן**
14 **משתמשים בקצבות, או לחתוך עצים. מקוש ומעדר הם כלי עבודה.**
- 15 ש. מפנה לסעיף 5 לתצהירך, ציטוט..... ומפנה גם לסעיף 13 ציטוט.... ז"א שאתה ציפית שהם יעזבו
16 כמו שמתנחלים אחרים עזבו אחרי שהסברת להם, מה נכון?
17 **ת. בסעיף 5 אני אמרתי שמתנחלים אחרים אחרי שהסברתי להם עזבו ולכן ציפיתי שגם הם יעזבו.**
18 ש. למה חשבת אחרי שתסביר להם הם יעזבו ובמקרים אחרים אתה אומר שתקפו למרות שהסברת
19 **ת. בסעיף 5 אני מדבר על אירועים אחרים שבהם תקפו את המשפחה, ובסעיף 13 אני מסביר מה**
20 **שקרה באותו יום, אין סתירה בין שתי הדברים. בדרך כלל אחרי שהסברתי היו עוזבים, במקרה**
21 **הזה לא עזבו לכן חשבתי שזה יצור לי בעיה.**
- 22 ש. בהודעה שלך במשטרה ביום האירוע, מפנה לעמ' 2 להודעתך במשטרה, שורה 18, ציטוט.... ואתה
23 מציין שהבחנת שלמבוגר יש אקדח מאחורה.
24 **ת. נכון.**
- 25 ש. חוזרת לסעיף 13 ציטוט... אם ראית שיש לו אקדח למה שהוא יזדקק למקוש לחטוף אותו מאביך
26 **ת. בשלב של המקוש הייתי מרוכז במקוש, אם היה לו אקדח ומקוש זה יותר גרוע.**
- 27 ש. אני מבינה שהיה ויכוח סביב הבאר בינך לבין האבא והבן, הויכוח מתלהט היו דחיפות, אתה ראית
28 אקדח ונבהלת ולקחת את המקוש מאביך, מי שעומד לידך ורואה שאתה לוקח את המקוש לא יכול
29 לסבור שיש כאן איום.
- 30 **ת. אם היה יכול לסבור שאני מאיים עליו, היה יכול להתקשר למשטרה, והוא לא התקשר לא**
31 **למשטרה ולא לצבא ואני זה שהתקשרתי למשטרה. הם היו 7 אנשים.**
- 32 ש. כל ה- 7 היו סביב לבאר

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ת. הם היו סביב לחלקה , אנחנו היינו 2 והם היו 7 הוא היה יכול לשלוח את אחד הילדים להתקשר
2 למשטרה.
- 3 ש. בהודעתך במשטרה אתה אמרת שלא כל ה-7 היו ליד הבאר
- 4 ת. גם עכשיו אמרתי שהם היו סביב החלקה ולא ליד הבאר, זה לא שטח רחוק. הכוונה שלי שאם
5 איימתי עליו הוא היה לצעוק לאחד מבני המשפחה ואותו בן משפחה היה צריך להתקשר למשטרה,
6 עובדה שכשאני הרגשתי מאויים התקשרתי למשטרה.
- 7 ש. כשהרגשתי מאויים לקחת מקוש
- 8 ת. בסדר.
- 9 ש. אז אתה מצפה שאחר יתקשר למשטרה ואתה תיקח מקוש
- 10 ת. אני אומר שהוא לא הרגיש מאויים, עובדה שהוא טוען שהרמתי את המקוש והוא לא עשה שום
11 דבר עם האקדח.
- 12 ש. הוא היה עסוק בלהזיז את הבן שלו
- 13 ת. הסבא היה יכול להתקשר למשטרה
- 14 ש. כשאתה אומר על אחרים שהיו יכולים להיחלץ לעזרה, אתה לא מדבר על אנשים שהיו סביב הבאר
15 אלא למטה
- 16 ת. נכון.
- 17 ש. חלקם גם צעירים
- 18 ת. היה שם הסבא והאבא מבוגרים הבן היה קטין והבנות קטנות. זה לא עבודה קשה להתקשר
19 למשטרה גם ילד יכול להתקשר למשטרה.
- 20 ש. כשאתה אומר שהייתם 2 מול 7, חלק מה-7 קטינים
- 21 ת. נכון. אבל בסופו של דבר הם היו 7 ואנחנו – 2, אבא שלי בן 70 ומשהו,
22 ש. גם הסבא שלהם הוא בן 70 ומשהו
- 23 ת. בסדר.
- 24 ש. איפוא היו שאר בני המשפחה שלא היו ליד הבאר.
- 25 ת. או בכניסה, אני חושב שמישהו מהם היה כבר בדרך לאוטו, קרוב לאוטו, כל הרדיוס של האירו
26 הוא 50 מ"ר. כל המשפחה ראו את האירוע.
- 27 ש. מפנה לסעיף 18, ציטוט.... יכול להיות שאתה רדפת אחרי הילדים שהלכו לאוטו
- 28 ת. לא קשור בכלל. אף אחד לא טען את זה, זה לא היה ולא נברא.
- 29 ש. למה רדפת אחריהם
- 30 ת. כי רציתי לצלם את האוטו. אם הוא היה מאויים למה הוא כיסה את הפנים. החיילים אמרו להם
31 שילכו משם ואני רציתי להגיש נגדם תלונה ויכולתי לעשות את זה רק אם היה לי צילום של האוטו.
32 האבא רץ אחרי ומעד בדרך. גם בכתב האישום לא נטען נגדי שרדפתי אחרי הבנות.
- 33 ש. למה צריך להתקרב לאוטו לצלם אותו

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ת. כדי שיראו את מספר הרישוי, האוטו עמד בזווית כזו שלא יכולתי לצלם מרחוק.
 2 ש. קודם אמרת שכל הרדיוס הוא 50 מ', בתלונה שהגשתי במשטרה במקרה שהיה קודם כמה ימים
 3 קודם לכן, שורות 14, 15, שם אתה אומר שצילמת מ- 50 מ' ושמתו זום לכן אפשר לראות את מס'
 4 הרישוי של הרכב
 5 ת. זה כיוון הפוך. באותו ארוע שאת מקריאה ממנו עכשיו אני לא הייתי בחלקה, באתי ממקום רחוק
 6 ולכן יכולתי לצלם. אני חושב שבאותו מקרה בסופו של דבר התלונה נסגרה בגלל עברייני בלתי מזוהה,
 7 בגלל שלא הצלחתי לתפוס את מספר הרישוי, מהאירוע הזה למדתי שצריך לצלם כך שיראו את
 8 מספר הרישוי כדי שלא יסגרו את התיק בגלל עברייני בלתי נודע.
 9 ש. למרות שיש שם משטרה וצבא
 10 ת. ראיתי שאומרים להם ללכת ואני רציתי להגיש תלונה לכן הייתי צריך את מספר הרישוי,
 11 המשטרה לא היתה עוד בשלב הזה. באירוע הקודם עשיתי זום ובכל אופן לא ראו את מס' הרישוי.
 12 ש. היה ויכוח ליד הבאר, היה מקוש ביד שלך, ולאחר מכן אתה מתחיל לרוץ לעבר הילדים שנכנסים
 13 לאוטו
 14 ת. לא רצתי בשום שלב אחרי הילדים.
 15 ש. אם ילדים רואים שמישהו רץ אליהם במקוש
 16 ת. בשלב הזה לא היה מקוש בידי, וגם היו חיילים בשטח.
 17 ש. גם ילדים וגם לאבא שלהם אין להם מושג למה אתה רץ לכיוון האוטו באותו שלב
 18 ת. בסדר
 19 ש. איפה המקוש היה בשלב הזה
 20 ת. אם אני זוכר נכון אחרי שהחיילים באו הם לקחו את המקוש או שהשארנו אותו בחלקה, אני חושב
 21 שהשארנו אותו בחלקה, בשלב האירוע אף אחד לא הזכיר את המקוש. אף אחד לא אמר לחיילים
 22 שניסיתי לתקוף אותם עם מקוש.
 23 ש. לאור מה שאתה מתאר שנאלצת לקחת את המקוש מאבא שלך כי פחדת שיחטפו אותנו ממנו פתאום
 24 לא פחדת והשארת את המקוש בחלקה
 25 ת. בשלב הזה באו חיילים, והסברתי להם שהתקשרתי למשטרה, ביקשו מכולנו לצאת מהחלקה
 26 מבחינתי הסתיים האירוע.
 27 ש. איפה היה אבא שלך ברגעים האלה
 28 ת. אבא שלי יצא איתנו, ביקשו מכולם לצאת מהחלקה, המטרה של החיילים להפריד בין 2
 29 הקבוצות. אני הסברתי להם שהזמנתי משטרה ורוצה לחכות לה.
 30 ש. הקצין שון מספר במשטרה באותו יום שאחרי שהסתיים האירוע ליד הבאר והוא הגיע וביקש
 31 מכולם לצאת, הוא אמר שחלק מהם המשיכו להסתובב שם כדי להתגרות והם לא יצאו מיד כמו
 32 שהוא ביקש.
 33 ת. הוא חשב שהמשך שהייה שלנו בחלקה לא תביא לסיום האירוע, לכן הוא ביקש מכולם לצאת.

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ש. לא חששת שהם מסתובבים שם ויקחו את המקוש
 2 ת. כמו שאמרתי, אז היו חיילים אנשי סמכות, אני התקשרתי למשטרה וגם קראתי לחיילים
 3 מהמחסום.
 4 ש. אמרת לחיילים שיש מקוש ואתה חושש שהנתבעים יעשו בו שימוש
 5 ת. אחרי שהגיעו החיילים האיום הופסק.
 6 ש. במשפט הפלילי וגם כאן אמרת שהנתבעים לא הזכירו לחיילים את ענין המקוש, אני אומרת לך
 7 שהקצין שון אמר שהוא ראה את הנפת המקוש
 8 ת. השופט אמר שהוא שיקר בענין הזה, שהוא לא היה יכול לראות.
 9 ש. אני אומרת לך שהשופט לא אמר שהוא שיקר ושהקצין אמר שהוא ראה את הנפת המקוש ושמע
 10 איומים, אז ברור היה שמרגע שהוא היה שם וראה ושמע הם לא צריכים לספר לו על המקוש כי הוא
 11 ראה את זה
 12 ת. הרמת מקוש של פלסטיני אל מול ישראלי זה איום ברצח, זה לא אירוע קטן, אם היה דבר כזה,
 13 הדבר הראשון שהוא היה צריך לעשות זה לעצור אותי, לכן אני אומר שלא יכול להיות שהוא ראה
 14 את המקוש מונף על ידי. הקצין גם אמר שהמשיכו להתגרות אחרי שהוא ביקש לפנות את החלקה.
 15 ש. אז אתה אומר שחלק מההודעה שלו נכונה וחלק לא
 16 ת. נכון זה מה שאני אומר. אם הוא ראה שאני מניף מקוש הוא לא היה משאיר את המקוש שם, הוא
 17 היה צריך לקחת אותו מיד.
 18 ש. אני חוזרת להודעתך למשטרה, מה שאמרת במשטרה נכון
 19 ת. בוודאי.
 20 ש. מפנה לעמ' 2 להודעה במשטרה שורה 14, ציטוט.... אמרת שדחפו את אבא שלך ורצו להכנס לבאר
 21 ת. נכון
 22 ש. אני חוזרת להודעה של הקצין שון הוא אמר שחבר דיווח לו שיש מריבה על הגבעה, אז שניכם
 23 מדווחים על אותו דבר, הם ראו שיש אירוע
 24 ת. יש הבדל בין להרים מקוש לבין ויכוחים. נכון שבשלב הראשון התאור שלנו דומה, אני מדבר על
 25 דחיפות של אבא שלי והוא מדבר על מריבה בגבעה.
 26 ש. מפנה לסעיף 36 לתצהירך, ציטוט.... זה המקרה היחיד שבו הועמדת לדין פלילי
 27 ת. אני הייתי בכלא 9 שנים שוחררתי בשנת 89 והאירוע היה 20 שנה לאחר מכן, חוץ מ- 2 ההליכים
 28 האלה לא היו לי הליכים פליליים נוספים
 29 ש. למה נגזרו עליך 9 שנים
 30 ת. חברות בארגון בלתי חוקי שחלק מחברי האירגון הורשעו ברצח, אני בהתחלה הורשעתי ברצח
 31 לאחר ערעור זה שונה להריגה נגזרו עלי 13.5 שנים שוחררתי ב- 2/3 בגלל התנהגות טובה וגם
 32 השלמתי תואר במהלך המאסר. אין קשר בין האירועים מבחינתי.
 33 ש. מפנה לסעיף 5 לתצהירך ב- 2 השורות האחרונות, האם אתה יכול להראות את האתר הזה.

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ת. אני לא יודע אם האתר קיים ובזמנו אני הגשתי תלונה על כך במשטרה וגם הראיתי להם את
2 האתר.
3 ש. כשכתבת את התצהיר ניסית לראות את האתר קיים
4 ת. לא. בזמנו הגשתי תלונה והראיתי להם את האתר.
5 ש. אתה כותב בתצהירך כל מיני התבטאויות של כבי' השופט פולק בהליך הפלילי, מפנה לסעיף 33
6 לתצהירך, אתה יכול להפנות אותו לפרוטוקולים ששם זה משתקף,
7 ת. אין מולי את הפרוטוקול אני לא יודע אם זה כתוב בפרוטוקול אבל הדברים נאמרו בביהמ"ש.
8
9 ב"כ התובע: הדברים לא מופיעים בפרוטוקול.
10
11
12
13 ח.נ.: משיב לשאלות ב"כ הנתבעת 1 – 5 :
14 ש. איפה אתה גר
15 ת. בכפר עקב, צפון ירושלים מעבר לגדר בתוך ירושלים
16 ש. אין מניעה לתושב שטחים להיות שם בלי אישור שהיה
17 ת. יתכן שכן.
18 ש. באיזה שעה הגיעו הנתבעים לחלקה
19 ת. שעות הבוקר, אני חושב בסביבות 10:00 – 10:30
20 ש. כמה זמן היו בחלקה
21 ת. מספר דקות, לא היתה שעה
22 ש. אתה יוצא מהחלקה ורץ לרכב, עד שהחיילים תופסים אותך, כמה זמן עבר,
23 ת. דקה שתיים.
24 ש. מה היתה עבודתך באותה תקופה
25 ת. הייתי תחקירן שטח בארגון שנקרא " יש דין", במסגרת זו הייתי מלווה אנשים להגיש תלונות,
26 הייתי גובה עדות מפלסטינאים על הפרות זכויות אדם כלפיהם של חיילים או אזרחים
27 ש. מה עשית במסגרת עבודתך, מפנה לסעיף 2 לתצהירך, היית גם מלווה פלסטינאים לבתי משפט
28 ת. אז מה הבעיה
29 ש. היית נכנס איתם לדיונים
30 ת. לפעמים כן לפעמים לא. בדרך כלל לא היו דיונים. בחלק מהמקרים הנאשמים לא היו מגיעים.
31 ש. אז אתה יודע איך מתנהלים הוכחות
32 ת. במסגרת תפקידי ראיתי איך מתנהלים הוכחות.
33 ש. אז אתה חצי משפטן

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ת. אפילו לא 1% , יש לי תואר שני בלימודי דמוקרטיה.
 2 ש. אבל אתה עם ניסיון משפטי
- 3 ת. כמו שאמרתי ליווייתי פלסטינאים לבתי משפט ואני מכיר את ההליך. אני לא זוכר שאם בסביבות
 4 הזמנים של האירוע ליווייתי אנשים לביהמ"ש או לא.
 5 ש. אתה מכיר את ההלי בביהמ"ש
- 6 ת. כן, ההליכים בביהמ"ש הם פומביים
 7 ש. אתה יודע מה האבחנה בין ראייה לבין מסקנה הסתברותית
 8 ת. כל אדם הגיוני יודע מה ההבדל
 9 ש. אז אם אני אראה לך בפרוטוקול, שאתה אומר "אני ראיתי" הכוונה שראית ולא שזה מסתבר לך
 10 מהנסיבות
 11 ת. נכון
 12 ש. מה העבודה של תחקירן
- 13 ת. מישוהו שאמור לגבות עדות על אירוע, להגיע לאירועים, לאסוף עדויות.
 14 ש. אז שהעמידו אותך לדין על חברות בארגון בלתי חוקי, לא הכוונה לארגון יש דין.
 15
- 16 ב"כ התובע: אני מתנגד, ארגון יש דין הוא ארגון לגיטימי וחבל על הרמזים שחברי רומז כולל תלונות
 17 באנטישמיות נגדי ונגד התובע.
 18
 19
- 20 המשך חקירה:
- 21 ש. אני עיינת באינטרנט וראיתי צילומים שלך מאירועים אחרים
 22 ת. אם תראה לי אוכל להתייחס. אני לא יודע על דברים כאלה.
 23 ש. האם נכון שבמסגרת עבודתך צילמת אירועים שהם לטענתך עוולות שנעשות כלפי פלסטינאים
 24 ת. כן, זה חלק מתפקידי. יש יותר מ- 20 אירועים כאלה שצילמתי, לפעמים עץ שנעקר לא תמיד את
 25 קורבן העבירה שאני מצלם. לא זוכר שצילמתי הרבה מתנחלים.
 26 ש. מפנה אותך לחקירתך במטרה, אומרים לך שאתה מסתובב כל הזמן עם מצלמה
 27 ת. נכון, זה תפקידי.
 28 ש. יש לך מצלמה משוכללת.
 29 ת. כן, של העבודה
 30 ש. אז אפשר להגיד שאתה צלם מקצועי
 31 ת. אני לא צלם מקצועי.
 32 ש. בכתב התביעה אתה טוען שכוחות הביטחון היו מקרים שהיו מבריחים מתנחלים, מפנה לסעיף 27
 33 , היו הרבה מקרים כאלה

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ת. לא זוכר ספציפית, אבל זו טענה שמועלית כל הזמן ויש גם עדות על כך. זו טענה שמועלית ע"י
 2 ארגוני זכויות האדם שעובדים בהם גם ישראלים ולא רק פלסטינים
 3 ש. אז אני מבין שאתה לא היית עד לאירוע כזה אלא אתה יודע את זה מהטענות של הארגונים הללו
 4 ת. לא זוכר.
 5 ש. תאשר שמהכביש שרואים מהחלקה שלך, אם אני נוסע מכיוון דרום לצפון, לכיוון בית אל, נוסעים
 6 שם פלסטינים וישראלים
 7 ת. כן, אבל הפלסטינים צריכים אישור כדי להיכנס למחסום
 8 ש. מי שנוסע בכביש למטה נוסע לכיוון המחסום לרמאללה
 9 ת. הוא יכול ליסוע או לכיוון בית אל או לכיוון המחסום לרמאללה או למינהל האזרחי
 10 ש. אפשר ליסוע משם לאוגדת איו"ש
 11 ת. כן זה בית אל, זה המינהל האזרחי
 12 ש. אז אפשר ליסוע משם לרמאללה, לאוגדת איו"ש, מינהל אזרחי, בימ"ש צבאי, לגדוד, תחנת בנימין,
 13 תחנת בית אל, לישוב הערבי ביתין, וגם לישוב בית אל, כן או לא
 14 ת. נכון.
 15 ש. אתה יודע שלצילום יש ענין של זמן, לפעמים אפשר לפספס אם לא מצלמים בדיוק בשניה הנכונה
 16 ת. תלוי מה אתה רוצה לצלם
 17 ש. תאשר שביום 8.2.2009, הגשת את התלונה הראשונה
 18 ת. אני הגשתי הרבה תלונות, אף אחת מהם לא היתה תלונת שווא
 19 ש. אני מראה לך תלונה שלך מיום 8.2.2009 בקשר לחלקה הזו, האם אתה חתום עליה
 20 ת. כן.
 21 ש. אני מראה לך תלונה מיום 1.3.2009
 22 ת. גם עליה אני חתום
 23 ש. אני מראה לך תלונה מיום 5.4.09
 24 ת. גם עליה אני חתום
 25 ש. אני מראה לך תלונה נוספת מיום 84.09
 26 ת. גם עליה אני חתום
 27 ש. מה שצירפת לתיק זה מה שיש לגבי התמונות
 28 ת. יש תלונה במצ"ח שלא צירפתי ויש גם תלונות של בני משפחה אחרים שלא צירפתי.
 29 ש. תלונות של מי מבני המשפחה?
 30 ת. אחי או אבי
 31 ש. אביך היה מודע לאירועים? להתנכלויות?
 32 ת. כל יום אנו שם ביחד. יש גם תלונה למח"ש של מגב"ניק שגר בבית אל שבה לשכנע אותנו למכור
 33 את החלקה. ננקט נגדו הליך משמעותי שבו הוא נמצא אשם.

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ש. בתלונתך מיום 8.2.2009 סיפרת על שני מתחלים שהתגרו בך – אחד מהם הוא נתבע?
 2 ת. את הנתבעים ראיתי רק ביום האירוע.
 3 ש. אתה יודע איפה אלה שהתגרו בך ביום 8.2.2009?
 4 ת. סביר להניח שכולם מבית אל או מהסביבה.
 5 ש. אבל קודם אמרת שאתה יודע להבדיל בין סבירות לידע.
 6 ת. אני לא יודע. אני משער שהם מבית אל או מהסביבה.
 7 ש. אתה יודע איפה מתגוררים מי שהציק לך?
 8 ת. שהמשטרה תברר.
 9 ש. בכל האירועים שהתלוננת אתה לא יודע מי עשה את זה אלא משער שזה או מבית אל או מהסביבה?
 10 ת. נכון.
 11 ש. בתלונה מיום 5.4.2009 אמרת במפורש שכל אחד שעובר פה יכול לעשות את הנזק. דהיינו, ברוב
 12 הגינותך אמרת שאתה לא יודע מי עשה את הנזק. כל אחד יכול לעשות הנזק – האם אמרת את זה?
 13 ת. כשאני מגיש תלונה על אירוע שקרה יום קודם ושואלים אותי את מי אתה מאשים אני אומר שאני
 14 לא יודע. נכון מה שכתבתי בתלונה, שכל שאחד שעובר פה יכול לגרום נזק.
 15 ש. בסעיף 3 לתצהירך – כתבת שגדר התיל היתה מפורקת
 16 ת. לא. כתבתי שהיתה גדר תיל שהמתנחלים שברו אותה. אבל היא היתה שבורה לפני יום האירוע.
 17 ש. וזה חלק מהנזק שעליו התלוננת בתלונה מיום 5.4.2009?
 18 ת. אני זוכר שחיבלו בגדר התיל יותר מפעם. אני לא זוכר אם התלונה מ 5.4.2009 היתה על זה. אם
 19 תראה לי, אוכל לענות לך.
 20 ש. מציג לך המסמך של התלונה מיום 5.4.2009 – מצטט - "...עקרו כמאה שתילים..." בן כמה שנים
 21 עץ זית? זה אירוע הנזק הכי גדול שהיה?
 22 ת. (מעייין במסמך) מקריא – עץ הזית בן 30 שנה. הראית לי עכשיו תלונה. מה שכתוב בה נכון. אני
 23 לא זוכר אם באירועים האחרים היה נזק יותר או פחות.
 24 ש. מתי תיקנת את הנזקים המתוארים?
 25 ת. כל פעם היינו מנסים לתקן כמה שיותר.
 26 ש. אתה לא זכור מתי תיקנתם?
 27 ת. בד"כ אנו בשישי שבת שם עובדים ובטח ביום שישי שבת אחרי כן.
 28 ש. אבל אתם לא יכולים לעשות הכל ביחד. אם הנזק מאד רציני, אז מה שאתם מספיקים?
 29 ת. אנו משתדלים לעשות כמה שיותר כדי לתקן את הנזק. אנו עושים מה שאנו מספיקים.
 30 ש. תאשר שבאר המים נמצאת בצד הצפוני של החלקה.
 31 ת. נכון.
 32 ש. גם הפתח נמצא בצד הצפוני?
 33 ת. הבאר והפתח זה אותו דבר. בפינה מערבית-צפונית הפתח של הכניסה לחלקה.

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ש. תאשר שהמרחק בין הבאר לכניסה הוא בערך 8 מ'?
- 2 **ת. נכון.**
- 3 ש. כתבת בתצהירך שלקחת את המקוש מאביך באופן אינסטינקטיבי – מה פירוש המלה
- 4 אינסטינקטיבי?
- 5 **ת. משהו שאתה עושה אותו אוטומט, אין סתירה בין חשיבה לבין אינסטינקטיבי. זה משהו שאתה**
- 6 **עושה אותו בהיסח הדעת.**
- 7 ש. אינסטינקטיבי זה הגיוני?
- 8 **ת. לא. אין סתירה בין שאתה שקול או אינסטינקטיבי. זה אוטומטית שאתה עושה אותו.**
- 9 ש. מה גודל המכסה של הבאר?
- 10 **ת. 60 ס"מ. זה מרובע, אולי 70 X 70.**
- 11 ש. אם אבוא היום ברשותך לחלקה וארצה לפתוח את הפתח של הבאר, האם אצטרך כלי מכני כדי
- 12 להרים את המכסה?
- 13 **ת. זה ידני. זה קל.**
- 14 ש. אני אומר לך שאיך שהמתלוננים הנתבעים הגיעו לחלקה, אביך הבין בדיוק את המתרחש – אתה
- 15 רוצה לראות מאיפה אני יודע? אביך אומר בעדותו במשטרה שלאחר שהנתבעים נכנסו הוא מיד רצה
- 16 לסגור את פתח הבאר – מה משמע שהוא הבין? שהם רוצים להיכנס לבאר?
- 17 **ת. אני חושב שאבא שלי מסביר את האירוע לא בדיוק כרונולוגי, אבל מה שקה.**
- 18 ש. כתוב "לאחר שנכנסו... אז הוא הבין שהם רוצים ללכת לבאר?
- 19 **ת. אני לא מסתיר את זה, רוב המתנחלים שבאים לשם רוצים להיכנס לבאר.**
- 20 ש. לא היה צריך להסביר לו מי נגד מי? הוא הבין.
- 21 **ת. כן.**
- 22 ש. ומן הסתם גם לא הסברת לו?
- 23 **ת. עכשיו אתה יוצא מהזווית שלי ומסכים שאני אשיב לתשובה של אבא. האירוע בד"כ אבא שלי**
- 24 **לא דובר עברית כמוני. אני ניגש לאנשים ומנהל איתם שיחה ואבא שלי באיזה שלב רצה לדעת מה**
- 25 **בדיוק הסיפור ומה הם רוצים. הוא שאל אותי.**
- 26 ש. תעשה קצת סדר – היה ריב שאביך סגר את המכסה ואהרון וראובן פתחו את המכסה, נכון?
- 27 **ת. כן.**
- 28 ש. העברת המקוש נעשתה מאביך אליך אח"כ?
- 29 **ת. תוך כדי שהם מנסים לפתוח את הבאר ולסגור אותה.**
- 30 ש. אבל השאלה פשוטה – לכן החסבר הוא לפעמים מסבך – האם קודם רבו עם אביך על פתח הבאר
- 31 ואח"כ לקחת ממנו את המקוש, או קודם המקוש ואחרי זה הבאר?
- 32 **ת. היינו מעורבבים כולנו ביחד. אני ואבא שניים, והם. הם באו לפתח הכניסה, חסמתים אותם אבי**
- 33 **בא עם המקוש, התחיל ויכוח סביב לפתוח להיכנס ואז לקחתי את המקוש.**

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ש. אז קודם אביך היה בריב על פתח הבאר ואחרי זה סיפור המקוש?
 2 **ת. כן.**
 3 ש. מציג לך כלי – אתה מכיר את הכלי הזה? (מציג מוט מעץ ואת החלק של הכלי החקלאי מברזל –
 4 מה זה?
 5 **ת. זה סוג של מקוש.**
 6 ש. זה דבר יחסית כבד?
 7 **ת. הסוג הספציפי אבל יש לי כמוהו ועוד 4 – 5 סוגים.**
 8 ש. זה הסוג שהיה במקום?
 9 **ת. לא זוכר.**
 10 ש. ויכול להיות שכן?
 11 **ת. לא זוכר, ויכול להיות שלא.**
 12 ש. מקוש אני רואה שזה דבר גדול, נכון?
 13 **ת. זה שאתה מחזיק אותו, ספציפית. יש מקוש יותר קטן ויש לי מקוש בגודל 60 ס"מ ויש גם מקוש**
 14 **יותר קטן.**
 15 ש. המקוש שאני מחזיק שאמרת שיכול להיות שהוא זהה למקוש שהיה -
 16 **ת. המשטרה היתה צריכה לצלם.**
 17 ש. כ.ה. מה אתה זוכר מהאירוע?
 18 **ת. אני לא זוכר. יש מקושים יותר גדולים ויותר קטנים. אני לא זוכר מה גודל המקוש מהאירוע. האם**
 19 **אני מומחה למקושים? הלכתי למשטרה עם מקוש שהם לקחו ולא הציגו אותו כמוצג בהליך הפלילי.**
 20 **אני מסביר לשופט**
 21 **ב"כ הנתבעים: אבקש שבית המשפט יתרשם מהמשקל של המקוש.**
 22 **המקוש מועבר לידי בית המשפט כדי לחוש את המשקל.**
 23 **ב"כ התובע: מתנגד לכך. זה יכול לגרום לטעויות. אם חברי חושב שהוא יביא מקוש לא יודע מאיפה**
 24 **וזה לא כלי מהאירוע, זה לא יעלה על הדעת.**
 25 ש. סיטואציה – אביך ביחד אחת מחזיק מקוש, ביד שניה הוא רב על פתח המכסה עם שני גברתנים?
 26 **ת. מה זה "גברתנים"? הוא רב עם אנשים.**
 27 ש. אתה מצליח להבין הסיטואציה? יש לו מקוש ביד והוא צריך להתמודד עם שני אנשים על פתח
 28 הבאר.
 29 **ת. אני לא יכול לעשות השערות. אני גם הייתי לידם.**
 30 ש. אבל זה מה שאתה מתאר שהיה.
 31 **ת. היה ויכוח, הייתי ליד, אבל בדיוק אם הוא החזיק ביד אחת את המקוש וביד שניה ניסה לסגור**
 32 **הבאר אני לא יודע. ואם היה לו מקוש קטן הוא גם יכול היה ביד אחת לעשות את זה. אני לא יודע**
 33 **מה היה לו ביד.**

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ש.כ.ה. האם נכון שביד אחת הוא ניסה לסגור הבאר וביד השניה החזיק מקוש?
 2 **ת. לא זוכר.**
 3 ש. אז יכול להיות שהוא הניח את המקוש בצד?
 4 **ת. יכול להיות.**
 5 ש. האם יכול להיות שתוך כדי שאביך רב איתם על הפתח הבאר, הוא מניף את המקוש בלי משים על
 6 או על ראובן, או על אחד אחר מהם?
 7 **ת. בכל אחד מהעדויות הטרויות מהאירוע לא עלה שכך קרה. אף אחד מהם לא טען שאבא שלי הניף
 8 עליהם את המקוש. גם לא הגישו בשום שלב כתב אישום נגד אבא שלי.**
 9 ש. אני מבקש שתענה תשובה כעת, לא כמשפטן.
 10 **ת. כעת אני אומר שבשום חקירה במשטרה לא נשאלתי. זה לא קרה.**
 11 ש. לא יכול להיות שזה קרה? אבא שלך החזיק ביד אחת מקוש וביד שניה הוא ניסה לסגור המכסה?
 12 האם תיאורטית זה יכול להיות?
 13 **בית המשפט אינו מתיר שאלה תיאורטית**
 14 ש. חוזר על השאלה בכיוון אחר – אביך בעדותו במשטרה אומר שלאחר שהם נכנסו "מיד רציתי לסגור
 15 את פתח הבאר" דהיינו אבא שלך קלט טוב מדוע המשפחה מגיעה..
 16 **בית המשפט אינו מתיר שאלה של השערה**
 17 ש. איפה אבא שלך עבד?
 18 **ת. באונרא. ביום האירוע הוא עבד בחלקה.**
 19 ש. מה אורך החלקה בערך?
 20 **ת. 40 X 50 מטר משהו כזה.**
 21 ש. ביחס לבאר, איפה אבא שלך עבד?
 22 **ת. במרחק של כ 15 – 20 מ' מהבאר.**
 23 ש. איפה ממוקמת החירבה?
 24 **ת. הבנין בנה אבא שלי בשנת 1977.**
 25 ש.כ.ה. המבנה איפה ממוקם?
 26 **ת. בשליש הדרומי של החלקה.**
 27 ש. אז הוא עבד ליד המבנה?
 28 **ת. משהו כזה.**
 29 ש. כתבת תיאור נוגע לב בתצהיר שהיית מגיע לכל הדיונים ואף מקדים את העו"ד
 30 **ת. כמו היום.**
 31 ש. היית מקבל הפרוטוקולים מכל הדיונים ומעיין בהם היטב?
 32 **ת. לא יודע, אבל הייתי לוקח הפרוטוקולים ושמרתי אותם או משהו כזה.**
 33 ש. את הפרוטוקול מיום 10.9.2014 -

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ת. קיבלתי.
- 2 ש. אתה יודע לזהות את הנתבעות בשמותיהן?
- 3 ת. לא. אני גם לא אוכל לזהות אותן.
- 4 ש. נקבת בשמות של אחד הנתבעים או הנתבעות ואמרת שהיא תיאמה עדויות – אני תמה איך אתה
- 5 יכול לומר זאת כשאתה לא יודע את שמה של זאת שהיתה בשטח?
- 6 ת. על סמך העדות שלה במשטרה.
- 7 ש. אתה משער?
- 8 ת. לא ראיתי שהיא מתאמת עדויות. זו היתה השערה.
- 9 ש. אמרת שיהודית תיאמה עדויות
- 10 ת. על סמך העדות שלה במשטרה.
- 11 ש. בלי שראית את זה?
- 12 ת. לא ראיתי את זה.
- 13 ש. נקבת בשם של עוד מישהו שתיאם עדויות – ראית מישהו מתאם עדויות?
- 14 ת. אתה מדבר על הסיפור של שון והאבא – אנשים דיברו עם שון בחלקה והם אמרו גם במשטרה.
- 15 זה ראיתי וגם בפרוטוקולים הם אמרו שהם הלכו להגיש תלונה אחרי ששון ביקש מהם להגיש
- 16 תלונה.
- 17 ב"כ הנתבעים: אני מבקש שבית המשפט יורה לעד לא להפנות לפרוטוקולים.
- 18 ש. האם אתה ראית את שון ואת אהרון מתאמים עדויות?
- 19 ת. ראיתי אותם הולכים הצידה ומדברים ביחד ורק לאחר מכן עלה נושא המקוש.
- 20 ש. האם שמעת את נושא השיחה בין אהרון לשון?
- 21 ת. לא שמעתי.
- 22 ש. האם עוד מישהו מהנתבעים דיבר עם החיילים?
- 23 ת. אני מניח שהסבא, אבל אני לא זוכר.
- 24 ש. אם אתה אומר שהסבא תיאם עדויות – זה אומר שאתה לא ראית אבל אתה משער?
- 25 ת. אני לא אמרתי שהסבא תיאם עדויות.
- 26 ש. לא אמרת שהסבא תיאם עדויות ובוודאי שלא ראית את הסבא מתאם עדויות?
- 27 ת. אמרתי שאני לא זוכר אם ראיתי שהסבא דיבר עם מישהו.
- 28 ש. מפנה אותך להליך הפלילי לפרוטוקול מיום 15.2.2015 - לעמ' 102 ש' 14 – מקריא – "הם תיאמו
- 29 גרסאות גם בשטח. ראיתי את זה מול העיניים" מי זה הסבא?
- 30 ת. זה לא סותר מה שאמרתי.
- 31 ש. מי זה הסבא?
- 32 ת. הוא המבוגר. הוא אחד הנתבעים.
- 33 ש. אתה ראית אותו בעיניים שהוא מתאם גרסאות?

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ת. אמרתי שייתכן וכן וייתכן שלא , אני לא זוכר בדיוק.
- 2 ש. אתה אומר "ראיתי אותם מול העיניים מתאמים גרסאות" ועכשיו אתה אומר שיתכן שכן ויתכן
3 שלא.
- 4 ת. הכוונה שרוב השיחה היתה בין שון לאבא.
- 5 ש. אני יכול לוותר על הסבא?
- 6 ת. לא. הוא נתבע כמו האחרים כי הוא העיד והיתה לו הזדמנות להגיד האמת ולא עשה את זה ולכן
7 הוא נתבע, ללא קשר אם הוא תיאם או לא תיאם גרסאות.
- 8 ש. מבחינת לוח שנה יהודי, מתי היה האירוע?
- 9 ת. אני חושב שזה היה סביב איזה שהוא חג, אולי פסח.
- 10 ש. בפסח יהודים נוהגים לטבול, אתה יודע?
- 11 ת. אני לא יודע ספציפית. אני יודע שיהודים טובלים.
- 12 ש. יש לך טיעון לוגי בחקירה ראשית – מקריא לך טיעון לוגי והתקשיתי אז תסביר – מחקירה ראשית
13 עמ' 89, החל משורה 17 ואילך בהליך הפלילי – מצטט – זה טיעון לוגי הגיוני בעיניך?
- 14 ת. לא הבנתי את השאלה.
- 15 ש. האם נראה לך הגיוני שמוזה שהם באו אליך לשטח, סימן שלא באו לטבול אחרת היו הולכים למקום
16 אחר?
- 17 ת. היה יכול לטבול בכל מקום אחר. למה ספציפית פה? יש בבית אל מלא מקומות שאפשר לטבול.
18 ש. אתה מכיר מקווה שפתוח בשעה זאת?
- 19 ת. אנשי בית אל טובלים, סביר להניח שיש מקום לטבול.
- 20 ש. אבל אתה החלטת שהם לא באים לטבול.
- 21 ת. אני מסביר לך.
- 22 ש. טענת טיעון לוגי שאם רצו לטבול הם יכלו לטבול במקום אחר ואם באו אליך זה לא לטבול. האם
23 זה מקום שהם טובלים בעבר?
- 24 ת. לא ראיתי אותם בעבר. אני לא מכיר אותם.
- 25 ש. תושבי בית אל היו טובלים שם בעבר?
- 26 ת. האנשים הספציפיים שבאו אלי בחלקה לא ראיתי אותם טובלים במקום הזה קודם.
- 27 ש.ת. אנשי בית אל טובלים בהרבה מקומות. מה זה קשור אלי?
- 28 ש. האם אנשי בית אל טבלו בשטח שלך?
- 29 ת. באותו יום שהם באו אמרתי להם שזה שטח פרטי והם היו צריכים לעזוב.
- 30 ש. אם אני אומר לך שאתה ואביך אמרתם כמה פעמים שתושבי בית אל נהגו לטבול בחלקה שלכם,
31 אז זה הגיוני שהנתבעים באו לטבול?
- 32 ת. גם אם טבלו לפני שחזרנו מאז שחזרנו לא ראיתי אף אחד שטבל שם.
- 33 ש. בכניסה לביהמ"ש אתה נדרש להציג אישור שאין לך עבר פלילי

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

1 ת. אף אחד לא נדרש להציג אישור כזה וגם אני לא
 2 ש. האם יש דין נמנעים מלהעסיק מישהו בעל עבר פלילי
 3
 4
 5 ב"כ התובע: אני מתנגד. לא תבענו על נזקים בשל הפסד שכר.
 6
 7 ב"כ הנתבעים: אני מבקש שהעד יצא כדי שאסביר את כוונת השאלה. העד יוצא. הוא טוען שלא
 8 הגיוני שהוא עשה עבירה פלילי, אני טוען שזה הפוך.

החלטה

12 מתיר את השאלה.
 13
 14
 15 ניתנה והודעה היום ו' אדר תשע"ח, 21/02/2018 במעמד הנוכחים.

גד ארנברג, סגן נשיא

17
 18 **המשך חקירה:**
 19 ת. לא יודע.
 20 ש. עובדה שמעסיקים אותך
 21 ת. אין איסור להעסיק אדם עם עבר פלילי, אין חוק שאוסר על אנשים עם עבר פלילי לעבוד.
 22 ש. מתי הוגשו התמונות הצבעוניות
 23 ת. בתוך ההליך, לא זוכר באיזה שלב.
 24 ש. אני אומר לך שהם הוגשו ב- פברואר 2015
 25 ת. יכול להיות, אני זוכר שהגשתי אותם כשהיה צריך להגיש.
 26 ש. הגשת אותם למשטרה כשנעצרת
 27 ת. בטח.
 28 ש. מתי הגשת למשטרה את הדיסק
 29 ת. או בעת הגשת התלונה או בשלב מאוחר יותר כשעברתי את זה לדיסק
 30 ש. איך יכולת להציג אותם בעת הגשת התלונה, הרי רק באותו זמן צילמת
 31 ת. זו מצלמה דיגיטלית אפשר לראות על הצג

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ש. איך אפשר להגיש תמונות ביום הצילום שלהם
- 2 ת. כנראה הכוונה שהראיתי להם את התמונות על הצג. ראו את התמונות באותו יום.
- 3 ש. במזכר כתוב שהגשת את התמונות ב- 20.5.2010
- 4 ת. יכול להיות שאז העברתי לדיסק, אבל ברור שבמשטרה ראו את התמונות באותו יום של האירוע
- 5 הרי החרימו לי את המצלמה, אני לא זוכר אם באותו יום הם ראו את זה על הצג או שהוציאו את זה
- 6 מודפס.
- 7 ש. אם התובע אומר שביום שהוגש כתב האישום התמונות לא היו בידי
- 8 ת. לא אמרתי שהוא משקר. אני לא יודע אם המשטרה העבירה את התמונות לפרקליטות, זה לא
- 9 תפקידי לבדוק.
- 10 ש. יש היכרות מוקדמת בין מי מהחיילים לבין מי מהנתבעים
- 11 ת. לא ידוע לי.
- 12 ש. האם ידועה לך היכרות מוקדמת בין אהרון לקצין ששי או שון
- 13 ת. לא יודע
- 14 ש. כי בבימה"ש טענת שיש היכרות מוקדמת, מפנה אותך לפרוטוקול מ- 15.2.15, עמ' 102, שורה 17,
- 15 ציטוט....
- 16 ת. הנחתי מהשיחה שהם מכירים. מצורפת השיחה הנחתי שהם הכירו.
- 17 ש. כשאתה אומר שיש היכרות מוקדמת בין הקצין לאהרון ולכן תיאמו עדויות זו האשמה חמורה איך
- 18 אתה עושה את זה בלי שאתה יודע
- 19 ת. אני לא מאשים, אבל אני זוכר שבפרוטוקול הם אמרו שהלכו להגיש תלונה אחרי שהקצינים
- 20 אמרו להם לעשות את זה, הם לא חשבון להגיש תלונה.
- 21 ש. הקצין דיבר גם איתך, אולי תיאמת איתו עדויות
- 22 ת. אני אמרתי שתאמו עדויות כתוצאה מכך שסיפור המקוש עלה רק אחרי השיחה בין שון לבין
- 23 האבא.
- 24 ש. איפה נמצא מחוז ש"י
- 25 ת. לא יודע. אין לי קשר למחוז שי.
- 26 ש. מה המרחק בין המשטרה שנמצאת בבית אל לשטח שלך
- 27 ת. לא הייתי אף פעם במשטרה בבית אל אני חושב שאין משטרה בבית אל. תחנת המשטרה היא
- 28 בשער בנימין כל הזמן.
- 29 ש. בעדותך אתה אומר שאתה מכיר את השוטר שיושב בבית אל
- 30 ת. יש שוטר שיושב במת"ק כמו בכל מת"ק אבל אצלו לא מגישים תלונות.
- 31 ש. לאיזה משטרה התקשרת

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ת. התקשרתי למספר 100, היה לי גם מס' טלפון של שער בנימין, סביר להניח שהתקשרתי או ל-
 2 100 או לשער בנימין או ש- 100 הפנו אותי לשער בנימין, כמובן ששלחו קודם את השוטר שנמצא
 3 במת"ק הוא השוטר הכי קרוב
 4 ש. אני אומר לך שבחקירה שלך אמרת שהתקשרת למשטרה אחרת לא ל- 100 ולא לשער בנימין
 5 ת. תראה לי מה אמרתי, אני לא מבין מה זה משנה.
 6 ש. אני אומר לך שלא אמרת שהתקשרת ל- 100 כי אתה יודע שיש תיעוד של השיחות ב- 100 לכן אמרת
 7 שהתקשרת לתחנת משטרה אחרת.
 8 ת. אני זוכר שבחומר החקירה היה תיעוד על שיחה שהתקבלה בכל מקרה התקשרתי למשטרת
 9 ישראל לא זוכר לאיזה משטרה.
 10 ש. מתי קיבלת בחזרה את המצלמה
 11 ת. באותו יום בסוף החקירה, המצלמה היתה עם החוקר בזמן החקירה לא בידיים שלי.
 12 ש. אז איך אתה יודע ששון מחק תמונות וגם להגיד איזה תמונה הוא מחק
 13 ת. צילמתי את הרכב והתמונות לא היו במצלמה, לכן הגשתי תלונה למצ"ח.
 14 ש. ידעת בלי להסתכל שהתמונות לא במצלמה
 15 ת. אחרי שקיבלתי את המצלמה בחזרה
 16 ש. איך אתה יודע ששון מחק את התמונות ולא מישהו אחר, למשל החוקר
 17 ת. החוקר היה יכול למחוק את כל התמונות, כמו כן החוקר לא העלה שום טענה שאסור לי לצלם
 18 ואילו שון כן העלה טענה כזו, לחוקר גם אין אינטרס למחוק.
 19 ש. מה האינטרס של שון למחוק.
 20 ת. כפי שטענתי הוא תיאם עדויות. הוא לא רצה שיראו שאני רצתי כדי לצלם את הרכב ולא מסיבה
 21 אחרת.
 22 ש. מה האינטרס של שון להעליל עליך עלילה
 23 ת. אין לו משהו אישי נגדי, אני טוען שהוא תיאם עם המשפחה, האבא ידע שאני הולך להתלונן
 24 ש. אני חוזר על השאלה
 25 ת. החוקר לא היה בשטח, ולא ראה מה שהתרחש שם ולא דיבר עם הנתבעים, לעומת זאת שון היה
 26 בשטח הוא רצה שמצביי היה חלש בהגשת התלונה כי הוא תיאם עם המשפחה, הם גם לא מכחישים
 27 שהם דיברו.
 28 ש. אמרת שכולם הסתירו את הפנים שלהם, מפנה לכתב התביעה, סעיף 25, ציטוט... איפוא רואים
 29 בתמונות שהם מסתירים את הפנים
 30 ת. אני מראה לך את התמונה שבה רואים את האבא והבן, הבן עם הגב והאבא מסתיר את הפנים,
 31 ואני מראה עוד תמונה נוספת שהאבא מסתיר את הפנים ותמונה נוספת שרואים את הגב של הילדים
 32 כל פעם שהם ראו שאני רוצה לצלם הם הפנו את הגב.

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ש. אני רואה שהמשפט גרם לך לצער, סכנה לפירוק המשפחה, בכית והתלוננתי שהרבה זמן לא נותנים
2 לך להגיד את גירסתך
3 **ת. נכון**
4 ש. אני רואה שהעו"ד שלך גם גרמו לעיכוב המשפט
5 **ת. אני חושב שכל ההארכות של המשפט לא היה מצד העו"ד שלי, אולי פעם אחת הוא ביקש אורכה,**
6 **אבל הוא לא היה הסיבה העיקרית.**
7 ש. אני אומר לך שבאחד הדיונים עו"ד שלך אמר שהוא לא יכול להגיע והדיון נדחה ללא מועד, ומי
8 שביקש את חידוש הדיון לא היה עו"ד שלך אלא הפרקליטות ולאחר הרבה זמן
9 **ת. לי היה אינטרס חזק לסיים את המשפט כמה שיותר מהר, למה לסחוב עוד.**
10
11
12 **חקירה חוזרת: אין.**
13
14
15 **ב"כ התובע: אלו עדיי.**
16
17
18 **מר שון רוזנברג מוזהר כדין:**
19 ש.ת. אני חתום על תצהיר וכל האמור בו נכון.
20
21
22 **ח.נ.: משיב לשאלות ב"כ התובע :**
23 ש. אתה הגעת למסור עדות במשטרה ואתה מתאר דברים שאף אחד אחר חוץ ממך לא אמר, מפנה
24 אותך לשורות 5 עד 7 מההודעה למשטרה, ציטוט.... אתה היחיד שראה את סיפור דחיפת הילד וכמעט
25 הנפילה שלו, כולם משקרים ואתה אומר אמת
26 **ת. מה שכתוב בתצהיר זה מה שזכור ואני כרגע הולך לפי התצהיר, אני לא זוכר את האירוע ברגע זה,**
27 **לא יכול להעיד על מה שהיה שם.**
28 ש. מה שאמרת בהודעה במשטרה זה נכון
29 **ת. אלה הדברים הכי נכונים.**
30 ש. אז איך אתה מסביר שרק אתה ראית
31 **ת. אני לא יכול להסביר היום כי אני לא זוכר את האירוע הספציפי, אני מעיד שמה שנאמר במשטרה**
32 **היתה אמת וכל האמת.**

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ש. בהודעה שלך במשטרה את מכנה את ראובן זה שהמקוש הורם מעל ראשו לכאורה כילד, בעדות
2 שלך בהליך הפלילי בעמ' 67, שורות 3 עד 9, העדת שמדובר בילד קטן שהגיע לאביו עד המותניים,
3 שראובן אין מחלוקת שהיה בן 18 כמעט, מדוע חזרת וכינית אותו ילד וטענת שהוא בגובה של מטר.
4 ת. אם אני לא טועה התצהיר שנתתי פה הוא אחרי 4,5 שנים מהאירוע, אני חוזר אחורה ואומר שכל
5 מה שאמרתי במשטרה נכון, אני יודע להבדיל בין נער בן 18 לבין ילד קטן.
6 ש. אז אם אתה יודע להבחין בין נער לילד קטן אז מדוע במשטרה חזרת וכינית אותו כילד
7 ת. כנראה שזה המונח הכי נכון להגדיר אותו
8 ש. בעדות שלך בעמ' 64, בהליך הפלילי, שורות 24, 25 ציטוט.... איך אתה מסביר שראובן טען גם
9 בהליך הפלילי וגם בעדות שלו במשטרה שהחיילים כבר היו בבור המים בזמן הרמת המקוש ביחד עם
10 האבא קפצתם על התובע והורדתם לו את המקוש, הסבא לעומת זאת טען שהגעתם למקום 10 דק'
11 ממתי שהתובע הרים את המקוש, אז מי אומר אמת, הסבא, ראובן או אתה
12 ת. אני רק מתבסס על התצהיר האחרון שנתתי ועל העדות שלי במשטרה, מה שאמרתי במשטרה זו
13 האמת.
14 ש. במשטרה אמרת ששמעת את התובע אומר שהוא ישחט אותם, איך אתה מסביר שהבת יהודית
15 שעמדה במרחק 10 מ' לטענת לא שמעה וגם אף אחד אחר לא שמע את האמירה הזו
16 ת. מה שכתבתי במשטרה נכון.
17 ש. מפנה לעדות שלך במשטרה שורות 9 עד 14, ציטוט.... אז אתה אומר שהערבי ביקש ממך לעכב
18 אותם ורץ לצלם את הרכב שלהם, האם זה נכון
19 ת. לפי מה שכתוב אתה עשית סוג של ערבוב, מה שאני אמרתי מה שאני אמרתי זה שהיהודים לא
20 ברחו אלא אני אמרתי להם לרדת ולתובע אמרתי להשאר במקום אבל הוא רץ למטה, זה היה ניסיון
21 להרגיע את כולם עד להגעת המשטרה.
22 ש. בשורות 12 ו-13, ציטוט.... מה שאמרת זה נכון
23 ת. מה שאמרתי במשטרה נכון
24 ש. למה בסעיף 8 לתצהירך הצילום של הרכב נעלם וכתבת שהערבי התחיל לרדוף סתם אחרי
25 המשטרה, דבר שלא כתבת בהליך הפלילי
26 ת. אין לי מושג למה אין תמונה, אולי הוא לא הספיק לצלם, מה שכתוב בעדות שלי במשטרה זה מה
27 שהיה.
28 ש. בעדות שלך במשטרה שורות 10 עד 11, ציטוט.... ומפנה לשורות 47, 48, ציטוט... אם רצית להרגיע
29 את הרוחות וראית דחיפות הדדיות וראית אירוע מזעזע של הרמת מקוש על ילד וקריאות של אני
30 אשחט אותך, למה לא עצרת את התובע, למה לא ירית באוויר וחיכת עם האיזוק שלו עד לשלב
31 שהיתם למטה
32 ת. האיזוק שלו לא היה למטה אלא היה למעלה, ההחלטה שלי לא לנקוט בנוהל מעצר חשוד שאז
33 בזמנו היה מאוד מחמיר ולפי העדות שלי במשטרה זיהיתי אמצעי כוונה ויכולת עפ"י פקודת

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 והוראות כן הייתי רשאי לפתוח באשר אבל הפעלתי שיקול דעת והחלטתי לא לעשות זאת. מבחינה
2 בליסטית כשאתה יורה מתחתית ההר לכיוון מעלה לא תמיד אתה פוגע איפה שאתה רוצה לפגוע,
3 לכן החלטתי שלא לפתוח באש.
- 4 ש. מפנה לשורות 42, 43 לעדותך אמרת שאזקת את התובע מאחורה, אז אם אזקת אותו מאחורה לא
5 יכול להיות שאזקת אותו למעלה לפני שהוא רץ לצלם את הרכב למטה, אי אפשר לצלם רכב עם ידיים
6 אזוקים מאחורה
- 7 ת. האיזוק לפי העדות במשטרה, נעשה כשהתובע התחיל לרוץ לכיוון מטה ובגלל שהוא היה הגורם
8 המתסיס באותה נקודה וההחלטה שלי היתה להרגיע את העניינים, אזקתי אותו, הנוהל בצבא הוא
9 לאזוק כשהידיים לאחור. אין רצף בין האזיקה לבין התמונה, לא אמרתי שאזקתי אותו לפני שהוא
10 ירד למטה.
- 11 ש. אתה אומר עכשיו שהתובע הוא זה שהתסיס והמשיך להתסיס אחרי סיפור המקוש, מפנה לשורה
12 59 לעדותך במשטרה, ציטוט..... וגם בשורות 10, 11, ציטוט... וגם תיארת בשורות 14, 15 את האבא
13 רץ אחרי התובע ומועד כאשר הוא ניסה לצלם את הרכב, איך יכול להיות שרק התובע נאזק באירוע
14 הזה.
- 15 ת. עצם העובדה שברגע שאזקתי אותו שיקול הדעת שלי היה נכון הוא העובדה שהאירוע נגמר ברגע
16 זה, ז"א שנהגתי כשורה.
- 17 ש. אז תסביר מדוע לא אזקת את התובע ישר בתחילת האירוע אחרי סיפור הרמת המקוש, במיוחד
18 לאור ההסבר שלך שבגלל הזווית לא יכולת לבצע ירי, תסביר את השיהוי באיזוק
- 19 ת. ראיתי כח גדול שהגיע למקום, היתה התמהמהות האירוע נמשך ולא ראיתי נכון לאותה נקודת
20 זמן, העובדה שהתובע נאזק זה מה שחדל את הכל. אם הייתי אזק אותו קודם אולי האירוע היה
21 נגמר קודם.
- 22 ש. מפנה לעמ' 46 שורות 28, 31 בהליך הפלילי האבא העיד שדיברתם למטה על האירוע ואתה אמרת
23 לו שאתה ראית את הרמת המקוש והאבא בלם אותו, למה סיפרת לאבא מה ראית?
- 24 ת. לא זכור לי דיבור עם האבא במהלך האירוע.
- 25 ש. תסביר את ההגיון שלקחת את המצלמה של התובע ובדקת שאין תמונות של החיילים, אבל את
26 המקוש לא לקחת הוא כלי העבירה לכאורה
- 27 ת. אני לא זוכר איפה המקוש היה באותו פרק זמן, אולי הוא כבר לא היה קרוב, אין ספק שאם היה
28 קרוב הייתי לוקח אותו.
- 29 ש. אתה זוכר שניסית לחפש אותו
- 30 ת. לא זוכר.
- 31 ש. אני מפנה אותך לנספח נ/1ה' לכתב התביעה, העוסק בצילום חיילי צה"ל, תסביר איזה פקודה או
32 נוהל מאפשרים לך לדפדף במצלמה ולחפש תמונות של חיילים, האם אתה מכיר פקודה או נוהל
33 שאוסרים לצלם חיילים.

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ת. לא מכיר פקודה כזו ולא קיבלתי תדרוך קודם, הסתכלתי במצלמה בשביל הלוחמים שלי לראות
2 אם התמונות שלהם שם ולא ראיתי אף תמונה שלהם, אם הייתי רואה הייתי מודיע למשטרה. אני
3 לא מכיר איסור לצלם חיילים
4 ש. התובע טוען שהתמונה של הרכב שצילם היא התמונה היחידה שהיתה חסרה אולי מחקת אותה
5 ת. לא.
6 ש. אולי מחקת אותה בטעות
7 ת. לא.
8 ש. לפי מזכר נ/2 יג' לראיות התובע, הוא מתאר שיחה איתך בטלפון לפני שהגעת לחקירה, לפי המזכר
9 אתה רק דיברת איתו רק על סיפור המצלמה ולא הזכרת את המקוש, איך אתה מסביר זאת
10 ת. לא זוכר את השיחה עם השוטר.

11

12

13

משיב לשאלות ב"כ הנתבעים 1 – 6:

14

ש. האם יש לך היכרות מוקדמת עם נתבעים 1 עד 6

15

ת. לא מכיר אף אחד קודם

16

ש. האם לאחד החיילים שלך היתה היכרות כזו

17

ת. לא ידוע לי על אף אחד שהיתה לו היכרות מוקדמת עם הנתבעים

18

ש. האם יש לך רקע חקלאי

19

ת. לא.

20

ש. אתה יכול לתאר איזה גודל של מקוש

21

ת. אני לא זוכר אם זה היה בכלל מקוש, אולי זה היה גרזן אני לא זוכר.

22

ש. היום אתה בכבאות ומתעסק במקושים

23

ת. נכון.

24

ש. זה לא מערער לך את הזיכרון

25

ת. לא.

26

ש. למה חשבת שבמצלמה של התובע יהיו חיילים הזהרת אותנו שלא לצלם

27

ת. לא הזהרתי אבל חשבתי שיהיו תמונות

28

ש. יש לך ידע טכני במצלמה המדוברת

29

ת. לא

30

ש. האם יכול להיות שיש תיקיות שלא הכרת

31

ת. לא מכיר אופציה כזו

32

ש. מדובר במצלמה מקצועית

33

ת. לא זוכר את המצלמה ואין לי ידע במצלמות

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

1 ש. עלתה טענה שאתה תיאמת עדויות נגד התובע, יש לך משהו נגד התובע
2 ת. לא.

3
4
5 ב"כ הנתבעת 7: אבקש לפסוק את שכרו של העד בגין עדותו היום.
6
7

8
9
10 **החלטה**

11
12 הנתבעת 7 תשלם לעד את שכרו בגין עדותו היום סך של 500 ₪ + 200 ₪ נסיעות.
13
14

15
16
17
18 ניתנה והודעה היום ו' אדר תשע"ח, 21/02/2018 במעמד הנוכחים.
19

גד ארנברג, סגן נשיא

20
21
22 מר אהרון טרופ מוזהר כדין:
23 ש.ת. אני חתום על תצהיר וכל האמור בו נכון.
24

25
26 ח.נ.: משיב לשאלות ב"כ התובע:
27 ש. אתה חתמת על תצהירך בפני העו"ד שלך
28 ת. כן

29 ש. החתימה שלך כמו האחרים מפוקסלת וגם המספרים הסיפוריים של התצהירים ברצף
30 ת. אני לא זוכר. גם נפגשנו וגם עברו בינינו פקסים אני לא יכול להגיב על כך.

31 ש. בעדות שלך במשטרה, שורה 2 אמרת שהגעתם לטייל במקום, בשורה 47 אמרת שבאת לראות את
32 בור המים, וגם חנה טענה שרציתם להכנס למקום כדי לטייל והבן ראובן טען בשורה 1 שהגעתם לטיול,
33 תאשר שלא לבשתם בגדי רחצה ולא החזקתם מגבות.

34 ת. נכון. המקובל שמטיילים בשטח ביום יחסית חם נכנסים למים אפילו עם בגדים לפעמים
35 ומתייבשים בשמש

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ש. למה בעדויות במשטרה אתה והאחרים שמתם דגש על הטיול ואילו בתצהירים ובכתב ההגנה אתם
2 מתמקדים במים ובזכות להשתמש בהם
- 3 **ת. בכל טיול כשהולכים למקום שיש בו מים נכנסים גם למים**
- 4 ש. בעדות שלך במשטרה ובהליך הפלילי אמרת שהתובע אמר שמדובר בשטח שלו ושאסור לכם
5 להכנס האם זה נכון
- 6 **ת. הוא אמר את זה.**
- 7 ש. בעדות של הסבא בהליך הפלילי, עמ' 26 שורות 30, 31, ועמוד 30 שורה 28, ציטוט, הוא אמר
8 שהתובע חסם את הכניסה לחלקה באמצעות ידיו
- 9 **ת. נכון. זה לא בדיוק הכניסה לחלקה, זה לא שיש שטח מגודר וכניסה יש שביל שמוביל לעבר שטח**
10 **והוא נעמד בשביל, ניתן היה לעקוף אותו מימין ומשמאל.**
- 11 ש. מדובר בשביל במישור נקי או שהתובע עמד בשביל אבל בפתח בין שתי טרסות אבן,
12 **ת. קשה לי להיזכר. לא מדובר בשביל סלול, זה שביל שהולכים בו מדובר בשטח טרשים.**
- 13 ש. אני מראה לך תמונה מלקראת סיום האירוע, אתה מזהה את הכניסה שממנה נכנסתם
14 **ת. כן**
- 15 ש. רואים רווח בין 2 הטרסות
16 **ת. כן**
- 17 ש. האם שם התובע עמד כדי למנוע את הכניסה
- 18 **ת. לא זוכר, לא נראה לי ששם הוא עמד כי עקפתי אותו מאחד הצדדים לכן לא נראה לי שזה המקום.**
- 19 ש. התובע טוען שכדי לעבור אותו דחפת אותו, האם זה נכון
- 20 **ת. לא. ההיפך הוא הנכון, הוא זה שדחף דחיפה קלה ולכן אגפתי אותו**
- 21 ש. בשורה 30,31 לעדותך במשטרה, אתה הודתה שהיו שמועות שמסתובב שם לפעמים ערבי, בעדות
22 שלך בהליך הפלילי עמ' 39 שורות 26, 27, אמרת שמסתובבים שם לפעמים ערבים ושמת על כך, זה
23 נכון
- 24 **ת. דיברו על זה שמסתובבים שם ערבים וצריך לפקוח עין. שנים טיילנו באיזור כל תושבי בית אל**
25 **אפילו חלק מהנוער ישנו במקום במבנה הקיים שם, הקימו בית תפילה עם ספרי קודש, בתקופה**
26 **שאנחנו באנו היה מדובר בישוב שלפעמים יש שם ערבים וצריך לפקוח עין.**
- 27 ש. אתה זוכר שלפני האירוע נשוא התיק הצבא פינה מהמקום את בני הנוער
- 28 **ת. לא. היה מקום אחר שקראו לו גם גבעת האור במרחק של כחצי ק"מ משם ומשם הצבא פינה את**
29 **בני הנוער.**
- 30 ש. בעמוד 37 בהליך הפלילי שורות 10 עד 21 ובעמ' 42 שורות 31, 32, אמרת כי הצבא אסר על בני
31 עקיבא להיות במקום מסיבות ביטחוניות וגם אסר להיות שם בלילה האם זה נכון
- 32 **ת. כל מה שהעדתי בהליך הפלילי נכון. הצבא אסר לישון שם אבל לא פינה מהמקום.**

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ש. בעדות שלך במשטרה שורות 56,57 ובהליך הפלילי עמ' 32 שורות 23, 24 אתה הודתה שביקשת
2 מהתובע להציג מסמכי בעלות
- 3 **ת. נכון**
- 4 ש. בסעיף 5 לתצהירך, ציטוט... יש בבעלותך בית בבית אל ואתה מסתובב תמיד עם מסמכי הבעלות
5 ת. אני לא מסתובב אם מסמכי הבעלות, אני יודע איפה הם נמצאים. יש הבדל עצום בין שטח שבו
6 מטיילים שנים ואם הוא הבעלים אמור לדעת שכל הזמן מטיילים שם, מדובר בשטח לא מגודר, נוער
7 ישן שם תקופות מסוימות, אם אתה טוען שזה שטח שלך אתה צריך להוכיח את זה, כל המשנה ידו
8 על התחנתה. אם מישהו טוען לבעלות הוא צריך להראות זאת, לגדר את השטח וכו'. כשאנחנו
9 הגענו למקום ראינו מכונית עם לוחית זיהוי צהובה ועליתי למעלה וראיתי פתאום את התובע שטוען
10 לבעלות איך יכול להיות שבעל ת.ז. ישראלית יטען שהוא הבעלים של המקום.
- 11 ש. אתה לא שוטר ולא קצין מינהל, אתה לא מוסמך לבדוק מסמכי בעלות, ואתה אומר שאתה מגיע
12 לחלקה שיש אדם שאומר ששייכת לו, אתה פשוט נכנס בעיקר באיזור בית אל ובשטחים שיודעים שיש
13 חיכוכים ובעיות
- 14 ת. אני חושב שכל אדם שהיה רגיל ללכת למקום מסויים ופתאום בא מישהו מונע ממנו ואומר לו
15 שהמקום שלו, הוא ילך מהמקום בגלל שהוא לא קצין חקירות או קצין מינהל?
16 ש. בחקירה במשטרה, בהליך הפלילי, לא ציינת את האירוע של החדירה לבית שלך מספר שנים קודם
17 לכן, אם המשפחה עברה ניסיון חדירה לבית שהוא אירוע טראומטי, תסביר את ההגיון להתעקש
18 ולהיכנס לחלקה ולהתעמת עם 2 פלסטינים שאתה רואה שם, ואתה לא לבד אתה מגיע עם המשפחה
19 והילדים שלך
- 20 ת. העובדה שאני הולך לשם עם ילדה בת 5 ובת 10 ועם אדם מבוגר בן למעלה מ-70, זה עצמו מוכיח
21 שמדובר במטרה תמימה של טיול ולא בשום דבר אחר. אני מודה שעברתי טראומה לא פשוטה
22 תקופה ארוכה אחרי שנים לא ישנתי בלילות, הייתי בודק שכל החלונות והתריסים סגורים, האם
23 פעלתי בצורה הגיונית כאשר ערבי מנסה למנוע ממני ללכת, זה שאלה לפסיכולוגית, אני יכול לומר
24 שבאותו רגע לא פחדתי היינו קבוצה יותר גדולה מהם היה לי נשק להגנה עצמית, המקוש לא היה
25 בסביבה, באותם רגעים לא פחדתי.
- 26 ש. באותו זמן הכרת את החוקים המצורפים לתצהירך או לכתב ההגנה
27 ת. לא.
- 28 ש. בעדות שלך במשטרה, בשורות 7 ו-42 רק תיארת שכאשר התובע הרים את המקוש ב-2 ידיו אתה
29 בלמת ותפסת אותו, בעדות שלך בהליך הפלילי עמ' 33 שורה 1, אמרת אני בלמתי אותו, ציטוט...
30 אמרת שעשית את זה ב-2 ידיים, בעמ' 33 שורה 13 אמרת ציטוט... והבת שלך חנה אמרה שבלמת
31 את המקוש עם הכתפיים, ראובן אמר שהחיילים כבר היו ואתה עם החיילים קפצתם והורדתם את
32 המקוש, מה מבין כל הדברים האלה נכון?

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

1 ת. כולם אמרו אמת כל אחד מכיוון אחר. בזמן שהתובע הרים את המקוש והוריד אותו לבן שלי אני
2 לא זוכר כרגע וגם בזמן האירוע עצמו, זה היה מפחיד כדי שאשים לב אם הוא הרים אותו ביד אחד
3 או ב-2 ידיים. כשאתה רואה את הילדים שלך בסכנת חיים אחרי שאיימו עליך שיהרגו אותך ונשחט
4 אתכם, ועכשיו מקוש מורם מעל הראש של הבן שלך, אתה באמת לא שם לב אם הוא הורם ביד אחד
5 או ב-2 ידיים לא ניתן לזכור את זה מאוחר יותר, בוודאות אני זה שתפסתי את היד של מי שהרים
6 את המקוש ובלמתי את המכה. באותו רגע עוד לא ראיתי את החיילים אני הייתי מרוכז במניעת רצח,
7 באיזה שלב בדיוק הגיעו החיילים, אם זה היה שניה או דקה אחרי שבלמתי, לא זוכר ואני חושב
8 שהגייוני שלא אזכור בסיטואציה שהזכרתי. הבת חנה לא היתה איתנו במקום ממש היא היתה למטה
9 עם הילדים הקטנים, מה היא הצליחה לראות מה אני יודע.
10 ש. אז אתה אומר שהאירוע היה מזעזע כי רצו לרצוח את הבן שלך, גם בהליך הפלילי אמרת שסיכנו
11 את חיי בנד. אבל בעמ' 33 בהליך הפלילי שורה 3 ו-4, אתה אומר שאחרי הסיפור עם המקוש
12 התלבטתם אם ללכת הביתה או להמשיך לטייל, איך אחרי אירוע כזה מזעזע היתה לכם התלבטות
13 כזו אם הוא אכן התרחש.
14 ת. אני לא מבין את השאלה, מה רצית שנעשה, מדובר באירוע שהסתיים, החיילים לקחו פיקוד על
15 העניין עצרו את התוקף. אני יכול ללכת הבית ולנוח, או להמשיך לטייל ולהירגע, אלה היו האופציות.
16 ש. הקצין שון אמר שהמשכתם להסתובב בחלקה בסוג של גירוי, בעדות 65 שורות 17 עד 20 לעדותו
17 הוא הסביר שהוא ביקש ממך לרדת למטה ולא נענית לו מה אתה אומר על כך?
18 ת. לא זכור לי. אני זוכר שהוא ביקש ממני לרדת וירדתי, אני לא זוכר אם זה היה מיד.
19 ש. התובע טוען כי הוא זה שצעק לחיילים והוא זה שהזעיק את המשטרה האם אתה אומר שלא היה
20 כך
21 ת. לגבי המשטרה אין לי מושג, אני לא הזמנתי משטרה. לגבי החיילים הוא צעק שתוקפים אותו
22 למרות שאף אחד לא תקף אותו וגם הוא מודה שאף אחד לא תקף אותו, אני גם לא קראתי לחיילים.
23 לא אמרתי למישהו מבני המשפחה שיתקשר למשטרה או שיקרא לחיילים.
24 ש. מתוך ההתלבטות שלכם אם להמשיך לטייל או לחזור הביתה נראה שלא היתה לכם כוונה להגיש
25 תלונה, אז למה הגשתם תלונה.
26 ת. בשלב ראשון לא הרגשנו שום סכנה הגפנו את התובע נכנסנו לשטר, כשהוא צעק לחיילים
27 שתוקפים אותו לא היה כלום, קצת התווכחנו לא מעבר לכך. בשלב התקיפה שלקח שבריר שניה
28 לקחת את המקוש מהאבא ולהוריד אותו על הבן, לא היה זמן לקרוא לאף אחד אלא רק להגן, בשלב
29 שאח"כ שהחיילים השתלטו על האירוע והכל חזר לשיגרה אז יש לי את האפשרות להיות ניווח אם
30 להמשיך לטייל או לחזור הביתה. בשלב הזה לא ראיתי שום צורך להגיש תלונה כי החיילים אמרו
31 לי שהם ראו שהוא תקף עם המקוש והם מטפלים בעניין, ואז חשבנו אם להמשיך לטייל או להמשיך
32 הביתה, נדמה לי שבשלב הזה הקצין שון או השוטר שכבר הגיע, לא זכור לי בדיוק, הציעו לנו להגיש
33 תלונה ואני לא כל כך רציתי גם מחשש שיגיעו אלי הרבה פניות, מתנחלים שמתלוננים מוצאים את

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 26146-04-16 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 עצמם לאחר מכן מואשמים וגם במקרה שלא , הרבה תלונות מסתיימות ללא כלום. בסופו של דבר
2 הסכמנו להתלונן כי אמרו לנו שזו האפשרות הסבירה לגרום לכך שלא יהיו עוד תקיפות כאלה,
3 הבטיחו לנו שתהיה חקירה הוגנת.
- 4 ש. אם החיילים ראו את התקיפה עם המקוש מדוע היה חשש מהגשת תלונה
5 ת. כי זו המציאות אצלנו המתנחלים, המציאות היא שגם חיילים שמתלוננים שהותקפו מוצאים את
6 עצמם לאחר מכן מואשמים, כמו שקורה עכשיו.
- 7 ש. החייל שון העיד במשטרה שורות 12 עד 14, ציטוט... מפנה גם לעמ' 71 לעדותו, שורות 25 עד 32,
8 ציטוט.... בחקירה שלך במשטרה לא אתה ואף אחד הזכיר את הסיפור הזה שרצת אחרי התובע
9 כשהוא צילם את הרכב, בשורה 19 לעדותך במשטרה, אמרת שכשירדת מהגבעה בהוראת החיילים
10 נפלת, מדוע אתה לא תיארת את כל הסיפור הזה בעדותך במשטרה וגם לא בהליך הפלילי
11 ת. בעדות במשטרה עניתי על מה ששאלו אותי, כשירדתי מהגבעה בהוראה של שון ראיתי לפתע את
12 הערבי רץ לעבר הילדים שלי, לא ראיתי שהוא מצלם או לא, ראיתי שהוא רץ לעבר הילדים היה לי
13 בראש שהוא הולך לפגוע בהם, לכן רצתי אחריו ונפלתי . בסופו של דבר לא היתה שום תקיפה ולכן
14 לא ציינתי את זה בעדויות אחרות. הייתי ממוקד במה שהטריד אותי והתמקדתי היתה התקיפה
15 המוכחת של הבן שלי. נדמה לי שאני כן אמרתי באיזה שהוא שלב שאני חשדתי שהוא הולך לתקוף
16 את הילדים שלי ורצתי אחריו.
- 17 ש. מה שאתה אומר עכשיו עוד יותר תמוה. אם עכשיו הסיפור היה שהתובע רצה לצלם ואתה רצית
18 למנוע זאת, אפשר לדמיין שזה היה פרט לא חשוב, אבל אתה מתאר שחשבת אחרי האירוע של המקוש,
19 שהתובע גם רץ כדי לתקוף את הילדים שלך והסיפור הזה לא הוזכר במשטרה ולא בחקירה ראשית
20 שלך בהליך הפלילי.
- 21 ת. במידה ואכן זה לא מוזכר, הסיבה היא שאני ממוקד במה שהיה בפועל ולא בניסיון לפגוע בבן שלי
22 במקוש שחשבת שהוא הולך לתקוף והוא לא תקף. זה שונה לגמרי כל הסיפור הזה.
23 ש. איך את היודע שהחיילים ראו את הנפת המקוש?
24 ת. הם אמרו לי.
25 ש. מתי ?
26 ת. שם.
27 ש. באיזה שלב? למעלה או למטה? לפני המצלמה או אחרי המצלמה?
28 ת. לא זוכר. מבקש להסתכל בעדויות בביהמ"ש (מעין בפרוטוקול)
29 ש. מציג לך תמונה במחשב – שאתה מסתיר את הפנים שלך עם הכובע – אתה מזהה את עצמך?
30 ת. כן.
31 ש. תסביר למה הסתרת את הפנים.
32 ת. אני אחרי שניסו לרצח את המשפחה שלי 6 שנים לפני כן, 10 דקות מחבל מסתובב ומנסה להיכנס
33 דרך דלתות וחלונות, שאנו חיים בפחד של מוות. אני גר 30 מ' משכונה ערבית, אני בקצה של הישוב.

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

1 אני לא צריך שהתמונה שלי תסתובב בכפר הערבי שלי ואני לא יודע מה הקשרים שלו עם מחבלים,
 2 אני פחדתי שהתמונה שלי תסתובב בכפר ואני לא יודע מה ההשלכות של זה.
 3 ש. כל השאלות ששאלתי פה וכולן נשאלו בהליך הפלילי – איך יכול להיות שבהליך הפלילי כשנשאלת
 4 מדוע הסתרת הפנים, לא תיארת במילה אחת את אירוע החדירה לבית.
 5 ת. שוב, החקירה הפלילית, הכל היה סוג של שאלות ותשובות קצרות מאד, גם הכתיבה של השוטרת
 6 היתה קצרה.
 7 ש. הפעם הראשונה שידענו על החדירה זה בספטמבר 2017.
 8 ת. בהליך הפלילי ודאי וגם בהליך המשפטי, אף אחד לא ישב איתי ועבר על הטענות שלי בצורה
 9 סבלנית ושאל אותי כשאמרתי, זו דוגמא מצוינת ושאלו אותי למה פחדתי שהתובע יצלם אותי, אז
 10 עניתי שפחדתי שהתמונה שלי תסתובב בכפר או בכפרים שלידי. אף אחד לא שאל למה אני מפחד
 11 מזה. כיוון שלא היתה הכנה לפני ההליך המשפטי וקיבלתי את החומר במסדרון סמוך לכניסה
 12 לשופט בהליך הפלילי, אז עניתי תשובות קצרות ומתומצתות. רק עכשיו, לאחר שיש לי עו"ד
 13 שישבתי איתו על החומר והנחה אותי ושאל למה פחדתי אז הסברתי לו. "אתה יודע מה היה לי 6
 14 שנים לפני כן" והוא שאל למה לא סיפרתי עד עכשיו כי זה משמעותי. אז עניתי לו שאף אחד לא
 15 הכין אותי. אני לא רגיל די ונים בבית המשפט. שואלים אותי ואני עונה בתמציתיות. אין לי הניסיון
 16 של להרחיב, לתאר ולספר. רק עכשיו כשאני מבין קצת יותר מהעו"ד שאני צריך יותר לחדד, אם אני
 17 מפחד, אז למה ולספר. עוד משפט – חשוב לי לומר – אני משמש ראש ישיבה כבר 20 שנה. בישיבה
 18 שלי יש הרבה חבר'ה שמגיעים מהגבעות, מהמאחזים, עם חיכוכים כאלה ואחרים, ואני מעל 20
 19 שנה נמצא בקשר עם השב"כ ואני הגורם הממתן בישיבה. ומסביר שאסור לפגוע בערבים ורובם
 20 רוצים שכנות טובה. ביקשתי מנציג השב"כ שיבוא להעיד כאן שידוע בוודאות שאני זה שממתן
 21 ואומר לא לפגוע בערבים. זה אורח חיי וזה מה שאני מטיף. להאשים אותי בהסגת גבול ובתקיפה זה
 22 כל כך לא נכון וכל כך – נציג השב"כ אמר לי שהלשכה המשפטית שלהם לא מרשה להם להגיד את
 23 זה וזה הכי מפריע ומתסכל שאתה יודע שזה מה שאתה יודע שנציג שב"כ יכול לומר את זה וכיוון
 24 שאסור לו לומר זאת, מאשימים אותי בדברים כאלה.
 25
 26
 27

חקירה נגדית לב"כ הנתבעת 7

28 ש. ביום האירוע של מתן הודעה במשטרה, האם בפתח מתן ההודעה הסבירו לך שאתה נותן הודעה
 29 עם אזהרה ועליך לומר האמת ושיש משמעות למה שאתה אומר שם?
 30 ת. חלקית. אמרו לי שאני חייב לומר האמת. ודאי. אני לא זוכר בדיוק מה אמרו לי אבל לי היתה
 31 התחושה וזו היתה הבנה שלנו, שאנו מתלוננים ובשום שלב שהוא מואשמים.
 32 ש. יש לך חובה לומר שם כל האמת כפי שראית וחווית שהתרחש 3 שעות קודם לכן.
 33

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ת. אני לא זוכר בפרוטרוט. אני מבין שזו היתה ציפייה שלו וגם אני מבין שאני צריך לומר האמת.
 2 ש. אז מה שמפורט באותה הודעה, בעדות הטרייה ביותר שלך בסמוך לאירוע, היא משקפת חוויותך
 3 מאותה תקרית.
- 4 ת. מצד אחד, זה היה שאלות ותשובות ולא דיווח חופשי.
 5 ש. חברי הראה לך דברים שאמרת במסגרת ההליך הפלילי בפני השופט ועם כל מה שענית בהליך
 6 הפלילי היה נכון ואמרת שכן – מפנה לתצהירך בהליך הנוכחי – סעיף 15 – ואתה אומר שהיו סתירות...
 7 מצטטת – לאור זאת, אתה רוצה קצת לשנות או לדייק ממה שאמרת קודם?
 8 ב"כ התובע: האם עכשיו נתחיל כל העדות מחדש? מה השאלה הזאת?
 9 ת. אין פרטים שאני רוצה לשנות. אלא להרחיב ולהסביר שקודם כל גורם הזמן הוא מאד משמעותי.
 10 עבר הרבה זמן מאז האירוע. ב- חווית אירוע כזה טראומטי שאתה רואה את הבן שלך בסכנה היא
 11 ודאי קצת משבשת את פרטי הפרטים והיכולת לזכור כל פרט והדבר השלישי, הוא הדבר שאמרתי,
 12 שהכל היה בתמצות. לא נתבקשתי ולא הונחיתי להסביר ולהרחיב ולפרט עד להליך הזה. רוצה
 13 להדגים נק' משמעותית עד כמה חשוב פער הזמן בפוסט טראומה כי אמרתי שהבת שלי היתה
 14 נשואה ובפועל היא התחתנה כשנה אח"כ ובאותו שלב אפילו לא הכירה את בעלה
 15 ש. אבל פה אתה עומד מאחורי הדברים שכתבת?
 16 ת. כן.
 17 ש. חוזרת לאירוע ליד הבאר. איפה אתה עמדת באותו זמן?
 18 ת. אירוע המקוש? עמדתי ליד הבאר ממש. לידי היה ראובן שפוף על הבאר ואני זוכר את הערבי
 19 ואותי.
 20 ש. אני מדברת על בני משפחתך.
 21 ת. אני זוכר שהבנות היו רחוקות, למטה, בדרך אל השטח. אני לא זוכר איפה עמד הסבא.
 22 ש. הייתם באותו יום במסגרת טיול משפחתי בחול המועד והייתם עם ילדים קטנים?
 23 ת. כן.
 24 ש. לילדים היה פלאפון באותו זמן?
 25 ת. לא נראה לי. היו פלאפונים באותו זמן?
 26 ש. יש איזה היכרות בינך לבין שון לפני, אחרי האירוע?
 27 ת. לא. פעם ראשונה שנפגשנו אחרי האירוע זה עכשיו, פה. לא זיהיתי אותו.
 28 ש. חברי הפנה אותך לעדותך בהליך הפלילי בעמ' 39 – אם ידעת אז שמסתובבים שם ערבים – כדי
 29 שמלוא תשובתך תובא – תקרא כל המשפט כפי שענית בשורה 26 – 27 – מה כתוב שם?
 30 ת. מקריא – "לא מדויק. ערבי שטוען שהשטח שלו...." מצטט.
 31
 32 חקירה חוזרת: אין.
 33

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 עד הגנה מס' ראובן טרופ, לאחר שהוזהר לומר האמת כחוק
 2 ש. ת. אני זוכר שחתמתי על תצהיר וכל הכתוב בו נכון.
 3 חקירה נגדית
 4 ש. זו חתימה שלך על תצהירך כאן?
 5 ת. כן.
 6 ש. חתמת פיזית בפני עו"ד או דיגיטלית?
 7 ת. כן, בפני עו"ד.
 8 ש. מציג לך התצהיר, ההודעה שלך במשטרה ועדותך בביהמ"ש בהליך הפלילי – לעיוןך – בעדותך
 9 במשטרה בש' 1 טענת שהגעתם לטייל. תאשר לי שלא החזקתם בגדי רחצה ולא החזקתם מגבות
 10 בידים?
 11 ת. נכון. אבל זה היה כדי להיכנס למים, רק שאני הייתי, אתה יודע, מסתדרים, שמים רגליים,
 12 באוטו נראה לי כן היו לי דברים.
 13 ש. בעת האירוע הכרת את החוקים שמוזכרים בתצהיר או מצורפים לו או לכתב התביעה?
 14 ת. לא.
 15 ש. בעדותך במשטרה בש' 17 הודית כי דרשת מהתובע שיציג מסמכי בעלות - נקרא שורה 17 – אתה
 16 זוכר שאתה או אתם שאלתם אותו על מסמכים כמו שכתוב?
 17 ת. כן.
 18 ש. אתה נוהג להיכנס לעוד מקומות ולסרב לצאת בלי שמוציגים לך מסמכי בעלות?
 19 ת. אני נכנס להמון מקומות במהלך החיים שלי ואם מישהו אומר לי שזה שלו והייתי שם שבוע לפני
 20 כן מבלי שאף אחד פנה אלי, אז אני אבקש אישור על כך.
 21 ש. ואם הוא מתעקש אתה תישאר שם?
 22 ת. כן, כל עוד אין לי משהו שגורם לי להשתכנע שהוא צודק.
 23 ש. בש' 23 לעדותך במשטרה טענת שפתחת המכסה ונגעת במים ורק אתה – בעדותך בהליך הפלילי
 24 בעמ' 52, ש' 1 – 2 – מצטט – תסביר למה בסיטואציה שיש פלשתיני שמנסה לחסום את הכניסה שלכם
 25 ואומר לך שזה של ויש ויכוח, היה לך חשוב להמשיך קדימה ולגעת במים?
 26 ת. התווכחנו קצת, לא השתכנעתי, כלומר השתכנעתי שהוא לא הבעלים וזה לא באמת שלו, ואז לא
 27 ראיתי צורך להמשיך להתווכח והמשכתי את הטיול שלי כביכול.
 28 ש. בש' 5 – 6 לעדותך במשטרה ובעדותך בהליך הפלילי בעמ' 51, ש' 21 – אתה מתאר תיאור שאביו
 29 המבוגר של התובע רץ אליך עם המקוש ביד – אתה היחיד שתיאר אותו רץ. איך אתה מסביר זאת?
 30 מכל מי שהיה שם. גם החיילים.
 31 ת. (מעייין במסמכים) אני לא יודע אם הולך מהר, אולי הם תיארו את זה בלשון הולך מהר. הוא הלך
 32 מהר.
 33 ש. יכול להיות שתיארת אתו כרץ כדי לתאר אותו כאדם מאיים?

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ת. אני לא חושב.
- 2 ש. בשי' 7 בעדותך במשטרה ואח"כ בעדותך בהליך הפלילי בעמ' 51, ש' 27 – 28 אתה אומר שהתובע
- 3 ישר בהתחלה של האירוע אמר שהוא יפוצץ אתכם – איך אתה מסביר שאתה היחיד שמתאר זאת?
- 4 ת. (מעייין במסמכים) דרך אגב, "בהתחלה" פה הכוונה לפני הסיפור שהוא הריים הגרזן עלי.
- 5 ש. אז איך אתה מסביר שאתה היחיד שאומר שהוא איים לפוצץ אתכם?
- 6 ת. האחרים לא אמרו? האחרים אמרו שהוא ישר בא ונופף עלי.
- 7 ש. הם אמרו שהיה ויכוח על המסמכים ולא אמרו שעל ההתחלה הוא ישר שאיים שהוא יפוצץ אתכם.
- 8 ת. (מעייין במסמכים) אני זוכר שהוא איים עלי לפני. הוא לא ישר רץ אלי ונופף הדבר הזה, הוא לפני
- 9 זה גם איים, אני חושב שזה היה כבר בהתחלה.
- 10 ש. בעדותך במשטרה בשי' 7 – 9 אתה טוען שכשהתובע הריים המקוש, אבא שלך והחיילים קפצו עליו
- 11 יחד ולקחו אותו – זה נכון?
- 12 ת. אבא שלי קפץ אליו ולקח את המקוש. החיילים הגיעו כמה שניות לאחר מכן.
- 13 ש. אז מה שאתה אומר עכשיו, אתה אומר שמה שאמרת בעדותך במשטרה הוא שונה?
- 14 ת. לא הבנתי.
- 15 ש. נקרא "אבא שלי קפץ עליו וגם החיילים שהגיעו קפצו עליו ולקחו את המקוש" ועכשיו אתה אומר
- 16 שאביך לקח המקוש והחיילים הגיעו אח"כ.
- 17 ת. אני לא חושב שזה סותר, אבל מה שאמרת עכשיו זה מה שהיה. אבא שלי הוריד המקוש ממנו,
- 18 ואני חושב שסיטואציה היתה שהוא עדיין נאבק איתו כשהמקוש ביד של שניהם ואז החיילים
- 19 הגיעו.
- 20 ש. אז החיילים עזרו לאביך במאבק עם המקוש ואז החיילים עזרו לו להשתלט על המקוש?
- 21 ת. למיטב זכרוני זה מה שהיה.
- 22 ש. בעדותך בהליך הפלילי בעמ' 58, ש' 28 – 29 לשאלת ביהמ"ש איך התגוננת מפני התובע ענית שאתה
- 23 חושב שתפסת את המקוש ובעמ' 51 ש' 26 אמרת "אני עזרתי לא בא שלי ניסינו להוריד לו את המקוש"
- 24 – אז איפה זה יותר מדויק? אתה היחיד שטענת שהשתתפת בהורדת המקוש. מי הוריד את המקוש?
- 25 אבא שלך, אתה או אבא שלך והחיילים או כולכם ביחד? או אף אחד כי החייל שון טען שהמקוש ירד
- 26 לבד ברגע שהתובע ראה אותו. מי הוריד את המקוש?
- 27 ת. (מנסה להיזכר). אני זוכר שזה היה משהו כזה, (חושב) זו סיטואציה מעורבת כזאת. הראשון
- 28 שתפס את המקוש אני יודע שזה אבא שלי. אני חושב שלא הספקתי בכלל לגעת במקוש והחיילים
- 29 תפסו אותו קודם לכן. אבל בתוך הסיטואציה המבולבלת הזאת והבלגן והחשש שכולי בפחד וסערה
- 30 כזאת אני לא זוכר בדיוק מי הוריד וכמה הוריד וכמה זמן.
- 31 ש. בעדות החייל שון בהליך הפלילי בעמ' 67, ש' 3 – 9 הוא אמר שהיית בזמן האירוע ילד קטן והגעת
- 32 לאביך עד המותניים, אז היית בערך בגובה מטר, בשנת 2009, זה נכון?

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

1 ת. לא נראה לי. אציין שהיה שם עוד אח שלי שהיה יותר קטן שסביר להניח שאם הוא התכוון לילד
2 קטן, הוא התכוון אליו וגם הייתי ילד, בן 17, אבל הוא היה ממש ילד, בן 10.
3 ש. עכשיו שאלתי אותך שאלות מה כל אחד עשה בשלב המקוש. על בסיס הדברים שאמרת במשטרה
4 ובהליך הפלילי, ופתאום בסעיף 86 בתצהירך בהליך פה אתה טוען שבזמן הרמת המקוש קפאת
5 במקומך – אז מה נכון? במשטרה, בהליך הפלילי או כאן או מה שכתבת בתצהירך?
6 ת. התצהיר שלי הוא נכון ובטוח כי בשלב הראשון, אבא שלי קפץ עליו וכולי קפאתי במקום. בכלל
7 לא הייתי מוכן לסיטואציה הזאת ונכנסתי למן קיפאון כזה. אחרי זה בתוך כל הסיפור הזה מה בדיוק
8 היה, אני חושב שאבא שלי הוריד את המקוש ואני לא הספקתי בכלל להתערב ולגעת בכלל. האם
9 יכול להיות שכן שמתי את היד וקצת הזזתי, או משהו כזה, לא יכול לומר במאה אחוז שלא, אבל לא
10 זוכר כזה דבר.

11 ש. שון בעדותו במשטרה טען שכאשר התובע הרים המקוש, אבא שלך דחף אותך הצידה וכמעט נפלת
12 ת. עוד פעם.

13 ש. חוזר על השאלה.

14 ת. לא זוכר. גם למה שאבא שלי ידחוף אותי בסיטואציה זו?

15 ש. בעדותך במשטרה בשורה 6 ו-21 אמרת שהתובע דחף אותך ואת אבא שלך – לעומת זאת בעדותך
16 בהליך הפלילי בעמ' 58, ש' 22 – 23 ענית לשאלה אם התובע נגע בך פיזית שאתה לא חושב שהיה מגע
17 פיזי – ובעמ' 5, ש' 3 אתה אומר "באמת שהחוקר שאל אותי ואמרתי שהנאשם חסם אותנו והתלבטתי
18 אם גם נגע בנו" – אז תסביר לי אם היתה לך התלבטות אם התובע כן או לא נגע בכס פי זית, למה
19 אמרת פעמיים בעדותך במשטרה שהוא דחף אותך ואת אבא? למה לא שיתפת את החוקר במשטרה
20 בהתלבטות שהיתה לך?

21 ת. (מעין במסמכים) תשאל שוב.

22 ש. חוזר על השאלה.

23 ת. מגע פיזית התכוונתי שאני לא באתי ויזמתי מגע פיזי, אבל אם הוא דחף אותנו או לא, יכול להיות
24 שהוא שלח איזה יד לכיווני, מדגים, אבל זה בטח לא מגע שאני יזמתי אותו, והתלבטתי כמו אז
25 בחקירה.

26

27 לאחר הפסקה של 5 דקות

28

29 המשך חקירה נגדית (14:08)

30 ש. בהליך הפלילי בעמ' 62 ש' 21 – 29 תיארתי את הסיפור שאבא שלך רץ אחרי התובע ונפל – תסביר
31 למה בעדותך במשטרה אתה השמטת את הסיפור הזה. לא מוזכר בכלל.

32 ת. החקירה היתה בכללי מאד לא ממצה. יש הרבה פרטים שאני חושב שלא מוזכרים.

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ש. בעדותך בהליך הפלילי בעמ' 56, ש' 15 – 16 אמרת שאין חיילים בין השוטר... מצטט – תסביר מה
2 זה אומר להפליל את הנאשם.
- 3 ת. להשתמש נראה זה נוסח שיצא לי מהפה. לא חושב שהשוטר או החיילים השתמשו בנוסח הזה.
4 הכוונה שלי כשאמרתי הדבר הזה בהבנה שלי זה מטבע לשון לכוונה ללכת למסור עדות על האירוע
5 שהיה, על מנת שהמטרה תטפל באירוע.
- 6 ש. אבל בעדותך במשטרה בש' 7 – 11 כן אמרת שהצבא ביקש ממך לחכות כדי להגיש תלונה. אז איזה
7 גרסה נכונה?
- 8 ת. "להפליל" אמרתי שזה מטבע לשון לא נכונה, בדיעבד אני יודע שהכוונה ב"להפליל" זה לעשות
9 דווקא ולהכשיל מישהו. כוונתי היתה להגיש תלונה.
- 10 ש. תסכים שאתם לא רציתם להגיש תלונה ומי שהציע לכם להגיש התלונה זה החיילים והשוטר?
11 ת. נכון.
- 12 ש. בעדותך בהליך הפלילי בעמ' 57, ש' 22 – 23 ענית "בזמן שסבא ואבא התווכחו... המשכתי הלאה
13 אמרתי לעצמי שלא אכפת לי מהשטיות שלו". בהליך הפלילי בעמ' 60 ש' 6 – 10 הסברת שהמשכת
14 ללכת לבור המים כסוג של התרסה – בתצהיר שהגשתי גילינו בפעם הראשונה שהיה אירוע של חדירה
15 לבית שלכם שאין מחלוקת שהיה ניסיון חדירה לבית. אם היה אירוע כל כך טראומטי כזה, איך אתה
16 אומר שלא אכפת לך מהשטיות של הפלשתיני ושהתעקשת להמשיך לבור המים כסוג של התרסה?
17 ת. צריך הבהרה לשאלה.
- 18 ש. אם אתה והמשפחה שלך כל כך בטראומה מאירוע ניסיון חדירה לבית, מדוע אתם מתעקשים
19 להיכנס לחלקה ובהליך הפלילי לא מעניין אותך השטיות של התובע ואילו אח"כ... כסוג של התרסה.
20 ת. לא חשבתי להשתמש בזה. הוויכוח שם נמשך איזה פרק זמן, לא ידוע כמה זמן להגיד לך, אבל
21 עבר כמה זמן והבנתי והרגשתי שכנשראה לא ישתמש בזה ולא יתקף ולא יהיה משהו בעייתי ולכן
22 המשכתי.
- 23 ש. אבא שלך אמר שבשלב זה התלבטתם אם להמשיך לטייל או ללכת הביתה.
24 ת. לא וזוכר אם היתה כוונה להמשיך לטייל, אלא ללכת הביתה אבל החיילים אמרו להמתין.
25 ש. לפני שהחיילים פנו אליכם לא פניתם אתם להגיש תלונה. החיילים הציעו לכם?
26 ת. למיטב זכרוני, החיילים הציעו לנו.
- 27
- 28 **חקירה נגדית לב"כ נתבעת 7**
- 29 ש. ביוס נתת הודעתך במשטרה היהלך ברור שאתה צריך לומר רק את האמת?
30 ת. כן.
- 31 ש. ז.א. שאוכל להניח שפירטת שם הוא נכון לגבי האירוע 3 שעות קודם?

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

1 ת. כן. היה שם משהו שלא היה לי ברור. חשבתי שאני נכנס שם בשביל להגיש תלונה ואחרי זה
2 התחלתי להבין שאולי גם אני מגיע בתור גם תלונה וגם בתור חקירה. בדף הזה שהסתכלתי עכשיו
3 אני רואה שאני חשוד ב...אז כשעשיתי זאת זה היה רק במחשבה שבאתי להתלונן לא חשוד.
4 ש. מי היה בסביבות הבור בזמן המקוש
5 ת. אני ואבא שלי היינו ממש צמוד.
6 ש. איפה היו שאר בני המשפחה
7 ת. לא יודע איפה כל אחד היה
8 ש. בהודעתך התייחסת במשטרה אמרת שהחיללים אמרו לכם לחכות למשטרה, השיחה הזו
9 שהתנהלה עם החיללים מי היה שותף לה.
10 ת. אבא שלי היה בראש החבורה, השיח התנהל איתו.
11 ש. אתה יכול להסביר לי מה ההבדל בין מקוש, מעדר וגרון
12 ת. עכשיו אני יודע מה זה בדיוק, מעדר זה משהו אחר, זה מקל עם משהו שטוח בראשו שנועד
13 לחפירה, מקוש וגרון המבנה שלהם דומה אבל היעוד שונה אם היו עושים לי מבחן ב- 2009 הייתי
14 גם אז יודע להגיד מה ההבדל בין מקוש לגרון אבל שניהם מאוד דומים ולכן השתמשתי בשתי
15 מטבעות לשון לאותו דבר, אבל אני יכול לומר בבירור במקוש שמיועד לחפירה ולא בגרון.
16
17

18 חקירה חוזרת : אין.

19
20
21 הגב' חנה שוולב (טרופ) מוזהר כדין :
22 ש.ת. אני חתומה על תצהיר וכל האמור בו נכון.

23
24
25 ח.נ.: משיבה לשאלות ב"כ התובע :
26 ש. את חתמת פיזית בפני העו"ד
27 ת. כן חתמתי בפני עו"ד,
28 ש. יצא לך לראות את התצהיר של יהודית
29 ת. לא

30 ש. הודעתך במשטרה מיום 17.5.09 הגעת למשטרה רק תודש אחרי האירוע למרות שמדובר באירוע
31 חמור של ניסיון להכות במקוש על אחיך
32 ת. מבחינתי בכלל לא רצית להגיע למשטרה. מדובר באירוע שהיה נגמר ולשכוח ממנו.
33 ש. מפנה לשורות 15,16 להודעתך במשטרה, את אמרת שהגעתם למקום כדי לטייל, נכון שלא הייתם
34 לבושים בבגדי ים ולא החזקתם מגבות

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 **ת. אני בוודאי לא, אני לא זוכרת מה היה עם הגברים**
- 2 ש. בעדותך במשטרה אמרת שאביך בלם את המקוש עם הכתפיים, לעומת זאת אבא שלך אמר בהליך
- 3 הפלילי בעמ' 33 בשורה 1, ציטוט... הוא אמר אני בלמתי אותו תפסתי לו את היד ב- 2 ידיים, ראובן
- 4 אמר במשטרה, בשורות 8 עד 9 שהחיילים היו שם כבר בבור המים בזמן הרמת המקוש והשאר קפצו
- 5 על התובע יחד עם אבא שלך, הגירסה של מי נכונה
- 6 **ת. אני לא זוכרת.**
- 7 ש. בזמן האירוע את הזמנת משטרה או קראת לחיילים לעזרה
- 8 **ת. נדמה לי שניסינו לצעוק אבל אני לא בטוחה בכך**
- 9 ש. למה לא הגעת למסור עדות בהליך הפלילי למרות שגם עו"ד ניסה לאתר אותך גם באמצעות
- 10 המשפחה שלך,
- 11 **ת. לא זכור לי שזימנו אותי**
- 12 ש. את ידעת שיש הליך פלילי
- 13 **ת. ידעתי שאבא שלי הולך להעיד ואמרו לי שיתכן שגם אני אצטרך להעיד אבל אף אחד לא פנה אלי.**
- 14 ש. מדוע עד להגשת התצהיר שלך לא סיפרת על ניסיון החדירה לבית שלכם
- 15 **ת. אני לא זוכרת שהייתי מודעת למה שכתוב בכתב ההגנה. כנראה במשטרה הייתי במתח או**
- 16 **שחשבתי שזה לא קשור, אני זוכרת שהרגשתי מאוד לא נעים בסיטואציה בעדות במשטרה.**
- 17 ש. אם עברתם ניסיון חדירה לבית שלכם מה ההגיון להכנס לכל הסיטואציה הזו.
- 18 **ת. אני לא נכנסתי לתוך החלקה.**
- 19 ש. אבא שלך אמר שהיית רחוקה וטיפלת בילדים הקטנים
- 20 **ת. לא זכור לי דבר כזה**
- 21
- 22
- 23 **משיבה לשאלות ב"כ הנתבעת 7:**
- 24 ש. ביום שהגעת לחקירה השוטר הזהיר אותך למסור את האמת,
- 25 **ת. אני מעריכה שהוא אמר לי את זה, היה ברור לי שאני צריכה להגיד את האמת. אני אמרתי את**
- 26 **האמת איך שאני חוויתי את זה. כל פעם שאני נזכרת באירוע אני נזכרת בלחץ שבו הייתי באירוע.**
- 27 ש. בשעה שהיה האירוע של המקוש איפה עמדת
- 28 **ת. אני ניסיתי להיזכר גם לאחר המקרה כשעבדתי שם איפה בדיוק הייתי ולא הצלחתי לזכור, אני**
- 29 **בטוחה שלא הייתי בחלקה עצמה וגם לא צמוד לרכב למטה. אני מניחה שהייתי בין מקום עצירת**
- 30 **הרכב לבין החלקה.**
- 31 ש. את זוכרת מי היה מבני המשפחה קרוב אליך
- 32 **ת. אחותי יהודית, אני זוכרת יותר מזה אני לא זוכרת**
- 33 ש. את זוכרת איפה היו בני המשפחה האחרים

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ת. הם היו מעליי יותר קרוב לחלקה, אני לא זוכרת בדיוק איפה
- 2
- 3 חקירה חוזרת : אין.
- 4
- 5
- 6 גב' יהודית טרופ מוזהרת כדין:
- 7 ש.ת. אני חתומה על תצהיר וכל האמור בו נכון.
- 8
- 9
- 10 ח.נ.: משיבה לשאלות ב"כ התובע :
- 11 ש. את חתומה על התצהיר שלך, את חתמת על התצהיר פיזית בפני עו"ד או שזה דיגיטלי
- 12 ת. לא זוכרת
- 13 ש. את ראית את התצהיר של חנה
- 14 ת. לא.
- 15 ש. מפנה לשורה 18 לעדות שלך במשטרה, ציטוט.... כלומר החיילים הגיעו לבור מים אחרי הנפת
- 16 המקוש או לפני
- 17 ת. מדובר 9 שנים אחרי האירוע, אני לא זוכרת את כל פרטי האירוע לדקדוקם, אני חושבת שהחיילים
- 18 הגיעו אחרי אירוע המקוש אבל יכול להיות שזה היה שניות ספורות לאחר תום אירוע המקוש.
- 19 ש. מפנה לשורות 5,6, ציטוט.... תסכימי איתי שהיתה כניסה לחלקה
- 20 ת. יש דרך כניסה
- 21 ש. אבל היה ברור איפה הכניסה לחלקה
- 22 ת. היה אפשר להכנס גם מבחוץ, היתה גדר אבנים נמוכה שהיה אפשר להכנס דרכה גם כן
- 23 ש. את אמרת שאת ואחיות שלך נשארתם בחוץ אבל אחיך ראובן אמר שגם את נכנסת, איפה היית
- 24 ליד בור המים או בחוץ כמו שהעדת במשטרה
- 25 ת. צריך לשאול אותו מה הוא מגדיר בפנים או בחוץ, למיטב זכרוני אני לא נכנסתי לחלקה.
- 26 ש. מפנה לשורה 16 לעדותך במשטרה, טענת לגבי הערבי המבוגר שהוא לא עשה כלום מלבד למסור
- 27 את המקוש לבחור הצעיר, ראובן טען בשורה 7 לעדותו שהמבוגר רץ אליכם וצעק, אז איך את מסבירה
- 28 את הסתירה
- 29 ת. בשיחזור לאחור מהיום אני יכולה להסביר שלא ראיתי משמעות לצעקות, אני לא זוכרת אם היו
- 30 צעקות כאלה, התוקף צעק והאדם המבוגר צעק, לא זוכרת בדיוק מה היה.
- 31 ש. את זוכרת שהמבוגר רץ אליכם
- 32 ת. לא זוכרת מה היה

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ש. בעדות שלך במשטרה שורות 17 עד 18 את לא יודעת לענות איך אביך, סבך ואחיך הגיבו להנפת
2 המקוש, רק אמרת זה היה מאוד קצר, בהליך הפלילי עמי' 12 שורות 16 עד 29, תיארת את השתלשלות
3 הדברים, ציטוט..... איך יכול להיות שבהליך הפלילי נזכרת מה שלא נזכרת צמוד לאירוע.
4 ת. (העדה קורא את עדותה) אני לא פתאום נזכרתי, יכול להיות שבמעמד שופט כשמבקשים ממני
5 להכנס לגוף העניין וגם בשאלות יותר ממוקדות יכול להיות שזה דרש ממני לתאר לפרטי פרטים מה
6 שאני זוכרת.
- 7 ש. בעדות ההליך הפלילי טענת שאביך תפס לתוקף את היד ולעומת זאת אחותך אמרה שאביך בלם
8 את זאת בכתפיים, אז מה אביך עשה
9 ת. לא זוכרת להגיד, אני חושבת זה רגעים מבולבלים, היינו עם אחיות שלנו הקטנות מנסות
10 להרגיע אותם. לא זכורים לי הפרטים הקטנים
11 ש. אז אם האירוע היה קצר אז למה כשהחירות של התובע על הכף בהליך פלילי, למה לא אמרת שאת
12 לא זוכרת
- 13 ת. התיק הפלילי התנהל כ- 3.5 אחרי האירוע ולא כמו היום 9 שנים אחרי האירוע, גם פרטים
14 שזכרתי אז אני לא זוכרת היום. אני לא מבינה איך אנחנו שחוינו את הפחד הפכנו להיות אלה
15 שנתבעים, האירוע שאיימו על אח שלי עם מקוש היה, את הפרטים הקטנים אני לא זוכרת. האירוע
16 היה לכן לא היתה לי בעיה להעיד בהליך הפלילי, תקפו את אחי עם מקוש וזו האמת
- 17 ש. בעדות שלך בהליך הפלילי עמוד 19 שורות 1 עד 5, אמרת שהחיללים היו בזמן הרמת המקוש איפה
18 שחנה האוטו שלכם מרחק 2 דק' הליכה, אחיך ראובן אמר בעדות שלו במשטרה שהחיללים היו ליד
19 הבור וקפצו ביחד עם האבא על התוקף והסבא אמר שהחיללים הגיעו למקום 10 דק' לאחר הרמת
20 המקוש, מי מכס אמר אמת
- 21 ת. יכול להיות שהיו כמה חיילים שלא שמתי לב איפה כל אחד מהם היה. זה אירוע מאוד קשה
22 ומפחיד, קשה לדייק וחוסר הדיוק מראה על כך שלא היתה כוונה אצלנו לתאם עדויות.
- 23 ש. את אומר שהאירוע היה דרמטי מזעזע וקשה לזכור פרטים מלבד הרמת מקוש, אבל אבא שלך
24 העיד שאחרי סיפור הרמת המקוש, התלבטתם אם ללכת הביתה או להמשיך לטפל, אז אם האירוע
25 היה כל כך מזעזע איך היתה לכם התלבטות כזו
- 26 ת. אני לא זוכרת את ההתלבטות בשטח. זה יכול להעיד על בריאות נפשית שאבא שלי רצה לשרד
27 שלא ניבהל וניקח את זה בפרופורציות.
- 28 ש. את הזמנת משטרה או קראת לחיילים להגיע לעזרה
29 ת. לא זוכרת
- 30 ש. את יודעת אם מישהו אחר מהמשפחה שלכם הזמינו חיילים או משטרה
31 ת. אני מניחה שמישהו ניסה לקרוא להם אולי הם ראו בלי שקראו להם, כי יש עמדה סמוכה למקום.
32 אני לא זוכרת.
- 33 ש. את זוכרת שאחרי הסיפור עם המקוש, אבא שלך רץ ארי התובע ונפל

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 **ת. לא זוכרת**
- 2 ש. אחרי שאבא שלך ואח שלך מסרו עדות במשטרה, דיברתם על פרטי האירוע
- 3 **ת. אבא שלי ואח שלי מסרו עדות באותו יום, סביר להניח שדיברנו בינינו והחלפנו חוויות, כולנו היינו**
- 4 **באירוע. לא ידענו שאנחנו עומדים לדין ולכן ברור שלא תיאמנו עדויות.**
- 5 ש. בהליך הפלילי בעמ' 14 שורות 1 עד 17, ובעמ' 15 שורה 26, ציטוט... אמרת ששוחחתם על האירוע
- 6 ושידעת שאביך נחקר באזהרה, אז אם ידעת שאביך ואחיך נחקרו ואת חושבת שידעת שהם נחקרו
- 7 באזהרה אז למה דיברת איתם על האירוע
- 8 **ת. הייתי ילדה בת 16 מה אני יודעת.**
- 9 ש. עדותך במשטרה היתה ביום 17.5.2009, למה לא הלכת קודם לכן למשטרה אם האירוע היה כל כך
- 10 מזעזע.
- 11 **ת. הייתי ילדה בת 16 אני מניחה מה שהורי אמרו לי לעשות.**
- 12 ש. מפנה לעדות שלך בהליך הפלילי עמ' 18 שורות 26, 27, ציטוט... אמרת שלא שמעת שהתובע צעק
- 13 שהוא ישחט אתכם האם זה נכון
- 14 **ת. אני מניחה שכן.**
- 15 ש. מי יזם את הגשת התלונה האם אתם או שזו היתה הצעה של החיילים או השוטרים.
- 16 **ת. עד כמה שאני זוכרת השוטרים הציעו לאבי ולאחי ליסוע איתם לתחנת המשטרה להגיש תלונה**
- 17 **וכשהם הגיעו לשם התברר להם שחוקרים אותם גם באזהרה.**
- 18
- 19
- 20 **משיבה לשאלות ב"כ הנתבעת 7:**
- 21 ש. כשמסרת את הודעתך במשטרה הוזהרת שאת צריכה לומר את האמת
- 22 **ת. לא זוכרת, אני מניחה שכן, היה ברור לי שאני צריכה לומר את האמת**
- 23 ש. האם את יודעת להגיד איפה היה כל אחד מבני המשפחה במועד הרמת המקוש
- 24 **ת. ממה שאני זוכרת, אבא שלי ואחי היו בתוך החלקה אני ואחיות שלי הקטנות היו מתחת לחלקה**
- 25 **במורד ההר, אם אני זוכרת נכון הסבא היה גם בתוך החלקה.**
- 26
- 27
- 28 **חקירה חוזרת: אין.**
- 29
- 30 **מר גרשון זקבך מוזהר כדין:**
- 31 ש.ת. אני חתום על תצהיר וכל האמור בו נכון.
- 32
- 33
- 34

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32

ח.נ.: משיב לשאלות ב"כ התובע :

ש. חתמת על תצהיר בפני עו"ד

ת. כן.

ש. איך ייתכן שמדובר באירוע חמור כל כך שניסו לפגוע בנכד שלך ואתה מגיע למסור עדות במשטרה חודשיים אחרי האירוע, ולפי מזכר נ/2 י"ט אמרת שבאת להעיד בהזדמנות שביקרת את בתך,

ת. אני גרתי בחיפה, אשתי היתה אחרי מחלת סרטן והנסיעות מחיפה היו קשות עלי. כשהזמינו אותי הבנתי שאני בא להתלונן על המעשה הזה ולא ידעתי בכלל שהוא תובע אותי על השגת גבול.

ש. אם מה שאתה אומר עכשיו נכון שלא ידעת, אז למה לפי הודעת חשוד כתוב שהוזהרת שאתה חשוד בהשגת גבול.

ת. אם תסתכל בתחילת עדותי תראה שאמרתי לשוטר כבר אז שאני הבנתי שאני הוזמנתי למסירת עדות על התלונה שלנו. נכון שכבר בהתחלה אמרו לי שאני חשוד ואני הסברתי לשוטר שאני לא מקבל את זה. אני אמרתי לשוטר שאם אני חשוד אני לא אומר כלום, אז הוא עשה כאילו הוא זורק את העדות לפח ולאחר מכן היא הופיעה שוב.

ש. בעדות שלך במשטרה שורה 2 אמרת שבחול המועד פסח יצאנו לטייל ונעצרתם ליד בור המים שבו נהגו לטייל בני בית אל, בעדות שלך בהליך הפלילי עמ' 24 שורה 10 אתה אמרת שראית את המקום בכביש בכל פעם שבאת לבקר בבית אל, ובעמ' 22 שורה 7 ו-9 אמרת שהכרת את בור המים במשך שנים. אם הדברים נכונים, אז מדוע היה חשוב לך ולבני משפחתך להכנס פנימה בכל מחיר לראות את בור המים.

ת. במקום לא הייתי אף פעם מלבד הפעם שלגביה אנחנו דנים, יחד עם זאת, זה נכון שראיתי שם בפעמים אחרות בני נוער.

ש. שאר בני המשפחה העידו גם בתצהירים וגם פה על אירוע ניסיון לחדירה לבית שלא התקיים, אם המשפחה עברה אירוע כל כך טראומטי, וראית את בור המים מהכביש למה היה חשוב לכם כל כך להכנס לסיטואציה הזו

ת. כמו שאמרתי בבור המים לא הייתי אף פעם קודם לכן, אני יליד הארץ ואוהב לטייל בארץ, לא ידעתי שהמקום שייך למישהו.

ש. בעדותך במשטרה שורות 13 ו-26 וגם בעדותך בהליך הפלילי בעמ' 22 שורות 25 – 28 טענת כי דרשת מהתובע שיציג בפניך מסמכי בעלות

ת. נכון

ש. האם גם במקומות אחרים שאתה מבקר אתה מבקש שיציגו לך מסמכי בעלות

ת. לא ניתקלתי בסיטואציה כזו במקומות אחרים.

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ש. מפנה לשורה 27, 28 לעדות במשטרה, שאלו אותך מי נכנס לשטח החלקה והשבת שאתה נכנסת
2 עם אהרון וראובן ואלו הנכד שלך ראובן אמר במשטרה, שהתובע אמר לנו שאסור לנו להכנס ומי
3 שנכנס היה הוא ואביו וגם האחיות והאח אייל שנכנסו ליד הבאר להסתכל. אז מי נכנס.
4 ת. כנראה שהנכדות גם נכנסו, אני יליד 36 ויכול להיות שהזיכרון בגד בי. למשל בהליך הפלילי
5 כשנשאלתי אם אייל גם נכנס שאלתי האם הכוונה לאייל הנכד או לאייל שהתחתן עם נכדתי בזמן
6 שבאותו מועד אייל שהתחתן עם נכדתי לא היה מוכר למשפחה.
7 ש. במשטרה טענת בשורות 4 ו-9 ו-11, שבעת סיפור המקוש אתה היית במרחק 10 מ' ועזבת את
8 המקום ויצאת מהשטח וירדת לכיוון הכביש ושהערבי לא מנע ממך להיות במקום, גם בהליך הפלילי
9 אמרת שצפית בסיפור המקוש מרחוק, לעומת זאת הנכדה שלך חנה במשטרה אמרה שלאחר שהתובע
10 איים על ראובן עם המקוש הוא התקרב אליך באופן מאיים והחתן שלך ניצב בינו לבינך כדי להגן
11 עליך.
12 ת. לא זכור לי דבר כזה, אותי לא רצו לתקוף עם מקוש.
13 ש. האם התובע הגיע אליך באופן מאיים לאחר שהוא ניסה לתקוף במקוש את ראובן
14 ת. לא. זה היה לפני כן
15 ש. בעדותך בהליך הפלילי עמ' 23 שורות 28 עד 29, אמרת כי לא ראית את הזקן הערבי מעביר את
16 המקוש לצעיר יותר, למה בעדות שלך במשטרה בשורות 5 עד 6 אמרת החומרה שאני רואה בכל
17 האירוע הוא העברת המקוש מהזקן לצעיר כדי לפגוע
18 ת. אני עמדת בניגוד לאחרים קרוב למבנה, ראיתי שהאבא שלו לקח את המקוש הלך לכיוון השני
19 של החלקה ואח"כ ראיתי את המקוש מונף, ההגיון הפשוט אומר, שמדובר באותו מקוש.
20 ש. בעדות בהליך הפלילי עמ' 22 שורות 18, 19 ובעמ' 23 שורות 7 עד 10, שהחייילים הגיעו למקום 10
21 דקות אחרי הרמת המקוש
22 ת. לא הסתכלתי על סטופר אבל זה לקח זמן קצר עד שהגיעו.
23 ש. נכון שהחייילים לא היה בבור המים כשהורם המקוש
24 ת. נכון.
25 ש. בעדות שלך עמוד 27 שורות 7 עד 14, אמרת שבשלב שבו התובע חסם עם שתי ידיו את הכניסה
26 לחלקה הוא לא פגע באף אחד ואילו בהודעה במשטרה שורות 4-3 אתה טענת שישר הוא התחיל
27 לדחוף את אהרון, האם הוא דחף או לא דחף ישר בהתחלה.
28 ת. לדעתי הוא דחף.
29 ש. בעמ' 22 שורה 30 בהליך הפלילי טענת שהיה שביל שדרכו נכנסתם לחלקה, ז"א שידעתם שיש שביל
30 שהוא הכניסה לחלקה
31 ת. כן.
32 ש. כשהגעתם למקום היה ברור איפה הכניסה לחלקה
33 ת. למיטב זכרוני כן.

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

1
2 ח.נ.: משיב לשאלות ב"כ הנתבעת 7 :
3 ש. כשמסרת את העדות במשטרה, החוקר הזהיר אותך שעליך לומר את האמת
4 ת. נכון, אני מסרתי את כל פרטי האירוע כפי שהיו זכורים לי באותו יום
5 ש. אתה יכול להסביר בדיוק איפה היית ברגע הנפת המקוש ומה עשית
6 ת. אני הייתי על יד המבנה שנמצא בצד השני של החלקה לעומת הבור, אני התכוננתי לצאת
7 החוצה דרך השביל שנמצא באמצע החלקה, הייתי באמצע החלקה, הסתכלתי לכיוון הבאר וראיתי
8 את המקוש באוויר
9 ש. אז אתה צפית על האירוע כשהיית בדרך החוצה
10 ת. כן, אחרי שראיתי שהוא מניף את המקוש ירדתי למטה
11 ש. איפה היו יתר בני המשפחה שלך באותם רגעים
12 ת. ראובן והאבא היו בוודאי ליד הבאר שאר המשפחה אני לא זוכר.
13 ש. בשעה שאתה מותרחק מהמבנה אתה מבחין באותה סיטואציה שמעת רעש שמעת צעקות
14 ת. היו צעקות אבל אני לא יודע מי צעק.

15
16 ב"כ הנתבעים 1 עד 5 : אלו עדיי.

17
18
19 חקירה חוזרת: אין.

20
21
22 מר מוטי בניטה מוזהר כדין:

23 ש.ת. אני חתום על תצהיר וכל האמור בו נכון.

24
25
26 ח.נ.: משיב לשאלות ב"כ התובע :

27 ש. מפנה לסעיפים 4 ו-18 לתצהירך, אמרת שלא היית שותף להחלטה להגיש כתב אישום
28 ת. נכון. בתקופת הזמן הזו בדיוק התגייסתי למשטרה
29 ש. בסעיף 21 לתצהירך, אתה מציין שרק החייל שון הזכיר בעדותו במשטרה את השלב השני באירוע
30 שבו התובע החל לצלם את הרכב ואהרון רץ אחריו ונפל, הדבר הזה לא הדליק אצלך נורה אדומה
31 ת. צריך לחלק את האירוע ל-2 המרדף הזה שעליו מדובר בסעיף 21 היה בשלב השני אחרי
32 שהחיילים כבר הגיעו, למיטב זכרוני לא היו יותר מדי פרטים, לא היו אמירות של עדים אחרים
33 שהעידו באותו יום אהרון וראובן על האירוע הזה, אני חושב שגם בעדות התובע לא מוזכר האירוע
34 הזה, אם אעניין אוכל לראות. אני ניסיתי לראות אם יש תיאום גרסאות או גירסאות משיקות. אני

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 26146-04-16 ענאתי נ' טרופ ואח'

1 רואה עכשיו את עדות התובע שכן התייחס למרדף הזה, בסעיף 21 התייחסתי לכך שבני משפחת
2 טרופ לא העידו על האירוע הזה, ואילו שון כן העיד ומה שחשוב זה להראות שאין תיאום גרסאות
3 ושעדותו אובייקטיבית. זה מתקשר גם לכך שכשהשוטרים הגיעו לשטח, שון לא היה במקום את
4 האמירה לגבי הנפת המקוש שון מסר לשוטר בטלפון שנמצא במקום אחר, יש אוטנטיות גדולה
5 לאמירה של אדם במיוחד של עובד ציבור, כשזו האמירה הראשונה שהוא אומר לאיש החוק.
6 לטעמי זה מעיד על אמינות.
7 ש. הסתירות בין העדויות של האבא וראובן והאחיות והסבא לגבי מי שהיה בתוך החלקה ומי שהיה
8 בחוץ לא עוררו אצלך תהיות
9 ת. למיטב זכרוני, האמירה היתה שהבנות היו בעקב בכניסה לחלקה, באותו מקום, התמונות
10 שראיתי בהליך הזה לא היו בתיק החקירה, התובע הגיש את התמונות במהלך ההליך בביהמ"ש
11 לדעתי אני נתתי הסכמה להגיש אותם עוד בפרשת התביעה, לפחות אחת מהם הוגשה בפרשת
12 התביעה וגם היא הוגשה על תנאי.
13 ש. תסכים איתי שאם המצלמה של התובע הוחרמה ובעדות שלו במשטרה הוא מספר על דפדוף של
14 שון בתמונות, יש מזכר חודש חודשיים לאחר האירוע שהתובע הביא דיסק, אז יש אפשרות סבירה
15 שהתובע מסר את התמונות או הראה אותם קודם לכן במשטרה.
16 ת. אני רואה שכתב האישום הוגש בחודש פברואר 2010 ואילו המזכר הוא 3 חודשים לאחר מכן, מי
17 שחתום עליו זו ג'נט שהיתה מזכירה בתביעות שי, היא לא חוקרת אלא מזכירה לכן אני מעריך
18 שמדובר בהעתקת דיסק של חקירה. אני לא מכיר דיסק של תמונות שהיה בתיק.
19 ש. אם השוטרים קיבלו מצלמה שהיתה באירוע ואירוע שתואר כנסיון לרצח או תקיפה ועוד יש סיפור
20 של התובע שחייל ניסה למחוק לו את התמונות, המינימום המצופה מן השוטרים זה לאסוף את
21 התמונות ישר ואם לא היו עושים זאת היו שולחים אותם להשלמת חקירה.
22 ת. כפי שאמרתי אני לא החלטתי על הגשת כתב אישום. למיטב זכרוני מהמזכרים שבתיק שון נשאל
23 לגבי המצלמה ומחיקת התמונות, מסר שלא מחק תמונות, דבר נוסף שמעיד על אמינותו שהוא מסר
24 שהוא כן עיין בתמונות כדי לראות אם יש תמונות של חיילים. השוטר מוסר במזכר שהוא החזיר את
25 המצלמה כמו שהיא לתובע, אכן לא נלקחו התמונות מהאירוע. אני כתובע ברגע שהתובע לא מציין
26 שהאירוע עצמו צולם, הוקלט או שיש במצלמה תמונות שיש בהם כדי להאיר את פרטי האירוע עצמו,
27 האירוע עצמו היה מספר דקות או שניות, אני לא סבור שזה קריטי לענין הראיות, אין בו כדי להשפיע
28 כהוא זה על החלטה אם להגיש כתב אישום, מה שקבע בהליך הזה הוא העדויות ומתן האמון בהם.
29 לראיה לא התנגדנו להגשת התמונות שנשארו בידי התובע והוא יכל לעשות בהם שימוש והוא גם
30 עשה בהם שימוש, כך שלא נגרם לו נזק, לא התנגדנו להגשתם. כי אני מאמין שכל חומר הראיות
31 צריך להיות בפני ביהמ"ש. מטרתו של התובע להגיע לחקר האמת להביא את כל הראיות לביהמ"ש
32 וביהמ"ש יחליט.

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

1 ש. האם נתת משקל לכך שהחייל שון הוא היחיד שאמר שהתובע אמר שישחט אותם ורק ראובן טען
2 שהחיילים כבר היו בבור המים בעת הנפת המקוש וקפצו ביחד עם האבא על מרים המקוש.
3 ת. אם היו סתירות שלכאורה יש להם משמעות או מהות, אלו דברים שעלו בחקירה בביהמ"ש,
4 בסופו של דבר האירוע היה קצר, בכל הגירסאות יש טענה של הנפת מקוש. לגבי האמירה אנחנו
5 התבססו על אמירה של שון, על המילה "אני אהרוג אותך" אני חושב שכולם אמרו אותה, כשיש
6 גירסאות סותרות של צדדים ויש עד אובייקטיבי אני נותן לו משקל יתר.
7 ש. העובדה שמי שהזמין את המשטרה זה היה התובע, ומי שקרה לחיילים היה התובע, לא הדליקה
8 אצלך נורה. אף אחד מהנתבעים לא טען שהוא הזעיק את המשטרה או קרה לחיילים, זה לא נראה לך
9 משונה.
10 ת. בדין הפלילי שיש ספק, זה לטובת הנאשם, לכן אם יש ספק מי הזמין את המשטרה, ההנחה היא
11 שהנאשם הזמין. מדובר במישהו שחזר רק עתה לשטח שלו גם לפי ההודעות של התובע, מדובר
12 באדם שהיה מגיע על בסיס שבועי להגיש תלונות כך העיד החוקר גדבן, מדובר ב- 4 תלונות שכולם
13 נסגרו מחוסר ראיות. חלקם ללא חשודים, מבחינתי אדם שמתלונן פעם אחר פעם שנכנסים לו
14 לחלקה ולא נעשה כלום יש לו מניע או כעס שמטרתו למנוע כניסה הוא גם ניסה פיזית למנוע את
15 הכניסה, לכן זה לא עורר בי מחשבות לגבי הטענות הללו. בנוסף לכך התובע עצמו אומר שהוא צעק
16 לחיילים שתקפו אותו ובפועל הוא מעיד שלא תקפו אותו, ז"א שהוא לא דובר אמת בקריאה שלו.
17 ש. האם נתת משקל לכך שמשפ' טרופ אמרו בעדויות במשטרה שהצבא ביקש שיגישו תלונה. אם היה
18 אירוע כל כך חמור זה לא נראה משונה שצריך לשכנע את המשפחה להגיש תלונה.
19 ת. מה שהיה מעניין, שהגיעו אהרון וראובן לתחנה הם נחקרו כחשודים באזהרה, ברגע שהם
20 נחקרים כחשודים הם לא מעידים בזכות אלא בחובה וזה לכאורה יוזמה של המשטרה.
21 ש. לא נראה לך משונה שהחייל שון בעדותו במשטרה אמר שעצר את התובע לא מיד שהוא ראה את
22 התובע מניף את המקוש אלא בשלב מאוחר יותר
23 ת. יש פרט שלא זכרתי שפה אומר שמי שהתחיל לרדוף זה התובע אחרי הנתבעים ורק אז הם רדפו
24 אחריו בחזרה. אם זה לא היה העיקר של התיק ... יש הבדל בין שוטרים לחיילים. שון הוא חייל
25 שנקלע לזירה בטעות ועשה הקפאת מצב. לפי ההודעה לפי הערכתי העיכוב והמעצר נעשה לאור
26 העובדה שהתובע לא נשמע להוראות שנתן לו שון. לא היה צריך להוכיח את כל העניין הזה בכתב
27 האישום.
28 ש. העובדה שהאחיות חנה ויהודית הגיעו רק חודש לאחר האירוע למסור עדות במשטרה ושחנה בכלל
29 לא הצלחת להביאה כעדה בהליך הפלילי למרות שניסית, זה לא נראה לך משונה לאירוע כל כך חמור
30 ת. אני לא יכול להגיד לגבי חומרת האירוע, שנמדד לפי טיב המעשה וטיב העושה. במקרה הזה
31 יהודית הגיעה והעדות שלה גם בבית המשפט לטעמי, היא נחקרה בחקירת שתי וערב, מה היה
32 בבית מאז האירוע ועד העדות במשטרה ועם מי נסעה לעדות ואיך הגיעה לעדות וכו'. לטעמי
33 חקירה נגדית עמדה על קוצו של יוד והיא צלחה אותה והיתה מהימנה, לטעמי לעדותה היה משקל

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 רב. לגבי חנה – ניסיתי כמה פעמים לדאוג שתגיע לדיון. אציין שהמתלוננים ... אני זוכר את ראובן
2 ואת אהרון וגרשון, שהגיעו במטרה למסור עדות. גרשון פעמיים ואהרון וראובן יותר מפעמיים.
3 האבא אהרון אמר שחנה לא גרה בבית ושההגעות החוזרות לבית המשפט גורמות למטרדך. אני
4 ניסיתי לזמנם גם דרך המשפחה. למיטב זכרוני, מאחר ולא גרה בבית, היה עליי להשיג וגם
5 להוציא צו הבאה צריך להראות שהיה זימון כדן. לא היה זימון כדן והיא לא הגיעה. בנסיבות
6 העניין ובשלהי פרשת התביעה הייתי סבור שדי בעדויות שנפרשו לפני בית המשפט ... האיחור
7 במתן העדות לא עורר חשד שכן הם באו בעקבות זימון המשטרה ולא מיוזמתן. אני מכיר תיקים
8 שגם זמן מאחור יותר לקח עד שנחקרו העדים במשטרה
9 ש. העובדה שהמקוש לא נתפס והחפץ שנתפס זו המצלמה, לא נראתה לך משונה
10 ת. אם היתה מחלוקת לעניין כלי התקיפה אז היתה בעיה. אבל כאן גם התובע וגם אביו כולם דיברו
11 על מקוש, אולי כלי ואין מחלוקת. זה מה שהוסכם על ידי הצדדים, כולם הסכימו שמדובר במקוש.
12 ש. שאלתי היתה האם העובדה שהמכשיר לא נתפס בשטח לא עוררה שאלה
13 ת. אמנם מדובר במחדל אבל החיילים אינם גורם משטרתי או חקירתי והם לא תפסו את המקוש.
14 מי שהגיע לזירה היה שוטר תומר, הוא הגיע מאוחר יותר כשהמקוש כבר לא היה בזירה למיטב
15 זכרוני. הוא לקח את כולם לתחנה וחקר אותם. זה קורה הרבה פעמים כאשר חיילים מגיעים
16 לזירה
17 ש. קראת את פסק הדין של השופט פולוק, למעשה הוא אומר שתוך כדי ההליך כל אחד מבני משפחת
18 טרופ וגם החייל, כל אחד מהם הציג הסבר עובדתי לכל פרט אפשרי חוץ מההסכמה של כולם שהיתה
19 הרמת מקוש לא הצליחו להסכים על כלום, כששמעת את העדויות תוך כדי ההליך הפלילי אתה אומר
20 בסעיף 27 לתצהירך שעדכנתם את הממונים עליך והצעתם הסדרים מקלים
21 ת. נכון. היו שתי בעיות שהיו לי איתם בעיות, זו של גרשון וזו של ראובן. לגבי עדות ראובן, כשהכנתי
22 אותו לעדות הוא אמר לי שחסרים דברים ושאל אותי אם להיצמד לעדות במשטרה או להגיד את
23 האמת. אני כמובן אמרתי לו להגיד את האמת למרות שזה ברור שזה מעורר קושי. למיטב זכרוני גם
24 כשהוא עלה על הדוכן הוא אמר שהוא יגיד את האמת למרות שזה לא מפורט בעדותו במשטרה. זה
25 משהו שגורם לי להאמין לו
26 ש. התובע טוען שכבוד השופט פולוק בהליך שנוהל לפניו אמר כמה פעמים שכדאי לרדת מההליך
27 שעולה הרבה כסף ושלא צפויה בו הרשעה, האם זכור לך דבר כזה
28 ת. השופט פולוק הוא שופט זהיר ואני מאמין שהערה ספציפית על גיבוש דעתו בתיק לא היתה
29 למיטב זכרוני. יכול להיות שהיו הערות כלליות אבל זה עולה לא פעם בתיקים שאנחנו מנהלים
30 ש. כאשר התביעות או הפרקליטות מחליטים להגיש כתב אישום, נשקלים גם שיקולים ציבוריים. כאן
31 כל המקרה החל בכך שמשפחת טרופ רצו להיכנס לחלקה והתובע סירב לתת להם להיכנס והם נכנסו
32 כי הוא לא הראה מסמכי בעלות, שקלתם שיקולים ציבוריים שלא יתחילו ממחר להיכנס לחלקות
33 ולבקש הצגת מסמכי בעלות ובעיקר כשמדובר בשטחים

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

1 ת. בתיק הזה אופן קבלת ההחלטות היה חריג, חריג לחומרא, בדרך כלל כשיש תיק במיוחד תיק
2 איומים עובר עליו התובע ולאחר מכן ראש צוות וסגן ראש צוות ומחליטים אם להגיש כתב אישום.
3 במקרה הזה עברה על התיק התובעת דפנה ואחר כך עבר מי שהיה ראש יחידת התביעות ערן אורי
4 והאחרון לא הגיש את התיק מיד אלא הלך ונועץ עם מי שהיתה אז סגנית פרקליטת מחוז ירושלים
5 עו"ד ליטמן ובישבה הזאת נדונו בין היתר, אני מעריך, שנדון העניין הציבורי כפי שאתה אומר וגם
6 מכלול הראיות וגם מסכת הראיות שהתגבשה כנגד הנתבעים ומבחינת העניין לציבור חשוב גם
7 עברו של התובע שישב במאסר של 9 שנים על עבירת רצח והשתתפות בהתאדות בלתי חוקית.
8 ייתכן שאם לא היה עבר ברצח בנסיבות אלה שקילת הגשת האישום היתה אחרת. אולי לא היה
9 מוגש אישום ובגלל זה כנראה היתה הפגישה של הקודקודים

10 ש. הגירסה של משפחת טרופ היא שהתובע הרים את המקוש בשביל לתקוף את הבן ראובן והדבר
11 היחיד שעצר את המפגש בין המקוש לבין ראובן היה אהרון או אהרון והחיללים אבל אין מחלוקת
12 אצל כולם וגם אצל שון שהתובע רצה לתקוף את ראובן, תסביר שאם אתה אומר שהסיבה להגשת
13 האישום היתה גם רקע ביטחוני של התובע, מדוע הוגש כתב אישום רק בעבירת איומים ולא בניסיון
14 תקיפה, זה לא מראה שמלכתחילה לא היה אמון מלא בעדויות משפחת טרופ והחילל שון
15 ת. במשפט הפלילי הספק עם הנאשם, כשיש ספק זה פועל לטובתו. במקרה הנדון בעדות של שון
16 שברגע שהם ראו את התובע היתה הנפה של מקוש, לא היתה פגיעה של המקוש. עם הנפת המקוש
17 זה מתפרש גם כאיום בהתנהגות והאמירה 'אני אשחט אותך אני ארצח אותך'. היתה התפרדות
18 לאחר מכן ולא היה ניסיון נוסף לפי עדותו של שון, דקדקנו ולכן לא הגשנו אישום בניסיון לפגיעה.
19 למיטב זכרוני גם הבנות לא העידו על כך שמישהו מנע את המכה של המקוש לכן האישום היה איום
20 ולא עבירה אחרת.

21

22 משיב לשאלות ב"כ הנתבעים 1-5

23 ש. נשאלת אם ראובן אמר שהבנות היו בחלקה והשאר אומרים שהן לא היו בחלקה, למה זה לא
24 הדליק לכם נורה אדומה. גם התובע עצמו אומר שהבנות לא היו בחלקה
25 ת. מדובר בשטח קטן בתוך החלקה, מחוץ לחלקה, מסביב לחלקה, בכניסה לחלקה – זה הכל
26 באותו שטח קטן ומסביב הכל אדמות מדינה
27 ש. תאשר שכתב האישום נסמך על עדותו של שון בעיקר

28 ת. נכון

29 ש. היכן נמצא מטה מחוז ש"י

30 ת. מול מעלה אדומים

31 ש. תאשר שזה שמפנים מתנחלים מאיזה שטח זה לא אומר שיש בעלים לשטח הזה, זה יכול להיות

32 אדמות מדינה

33 ת. נכון

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

- 1 ש. גם אילו ידעו הנתבעים שמישהו פונה מהשטח זה לא מחייב שיש בעלים לשטח שאינו מדינת ישראל
 2 **ת. נכון. לפעמים הכוונה למנוע השתלטות על שטח**
 3 ש. תאשר שפניות למוקד 100 מתועדות
 4 **ת. לרוב מתועדות. יש נפילות. אני לא יודע מה היה בתקופה הרלוונטית**
 5 ש. מי מרוויח מזה שמשפט "נמרח"
 6 **ת. ככל שחולף הזמן יש פגיעה בזיכרון העדים ויכולת הדיוק שלהם יורדת. במקרה הזה רציתי**
 7 **שהתיק ייגמר כמה שיותר מהר. לא רציתי ללמוד אותו מחדש כל פעם. אחרי 6, 7, 8 שנים**
 8 **מהאירוע אין מקום גם להגיש ערעור. היכולת להתעסק בראיות באותו היום אחרי כל כך הרבה**
 9 **שנים, הדעה שלי היתה שהיה אירוע ואני הייתי סבור כך בסיכומים והחלטת בית המשפט היתה**
 10 **אחרת מאיך שאני ניתחתי את הראיות וגם דעתם של אחרים שעשינו איתם עוד דיונים על העניין**
 11 **היתה שהיה מקום להרשעה. ממש לקראת סיום ההליך דיברתי עם הסניגור על הסדר כלשהו,**
 12 **התובע הוא זה שסיכל זאת. אני מעריך שעורך הדין שלו הסכים שגם הוא סבר שיש סיכוי**
 13 **להרשעה**
 14 ש. אם זה היה מסתיים 3 שנים לפני כן הייתם ממליצים להגיש ערעור על הזיכוי
 15 **ת. קשה לי לענות לשאלה זאת. בית המשפט קבע על סמך מהימנות ולכן יש קושי בערעור**
 16 ש. מה המשמעות שעדות התובע פוצלה כך שהוא העיד בישיבה אחת עדות ראשית ולאחר כמה
 17 חודשים חקירה נגדית
 18 **ת. זה דבר שמותר על פי החוק. ברגע שהופסקה ולא התחילה חקירה נגדית הסניגור יכול לשוחח**
 19 **איתו ולהכין אותו לחקירה נגדית.**
 20 ש. תסכים איתי שהיה מחדל משטרתי מצד החוקר גדבן שקיבל לידיו מצלמה ולא הוציא ממנה את
 21 החומר שתועד בה
 22 **ת. זה לא פגע בחומר הראיות**
 23 ש. אביו של התובע מגיע לדיון ואומר שהוא לא זוכר כבר וכי יש לו מסמכים רפואיים על כך שהוא
 24 יכול להציג ובסופו של דבר לא הציג, מה המשמעות של כך שבסופו של דבר לא הציג
 25 **ת. הוא בא להעיד. אם הוא לא זוכר למה הביאו אותו להעיד, יכול להיות שזה טעות שלי בסופו של**
 26 **יום ובהמשך ביקשתי לא להמשיך לחקור אותו. בתחנה גיבה את הבן שלו (את התובע) ואילו**
 27 **בחקירה לא גיבה אותו כלל. אני חשבת שיש משמעות לכך שהאבא לא תמך בעדותו של הבן בבית**
 28 **משפט**
 29 ש. אני אומר לך שהאבא סתר את עדותו של הבן במשטרה בדברים מהותיים
 30 **ת. גם התובע סתר את עצמו בעצמו**
 31
 32 **העד (מיוזמתו): אני סבור שהגשת תביעה נגד מי שבא להעיד וממלא חובתו האזרחית זה פוגע**
 33 **באינטרס ציבורי.**

בית משפט השלום בירושלים

21 פברואר 2018

ת"א 16-04-26146 ענאתי נ' טרופ ואח'

1

2

3

החלטה

4

5

הצדדים יגישו סיכומיהם בכתב :

6

7

התובע יגיש סיכומיו תוך 45 יום, וימסור העתק ישירות לבי"כ הנתבעים.

8

הנתבעים יגישו סיכומיהם תוך 45 יום מקבלת סיכומי התובע וימסרו העתק ישירות לבי"כ התובע.

9

10

ימי הפגרה לא יבואו במניין הימים.

11

12

התיק יובא אלי למתן פסק דין עם הגשת סיכומי הנתבעים ולא יאוחר מיום 15/6/18 .

13

14

15

16

17

ניתנה והודעה היום ו' אדר תשע"ח, 21/02/2018 במעמד הנוכחים.

18

גד ארנברג, סגן נשיא

19

20

הוקלד על ידי כרמלה עובדיה